

DOMOVINA

Izhaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne prispejbe ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji.

Celjska posojilnica in ljubljanski „Slovenec“.

„Slovenec“ je v svoji številki od 19. t. m. razglasil članek „S Štajerskega“, ki se v prvem delu obrača proti socializmu in pravi, da se na Kranjskem proti njemu boljše postopa, ko na Štajerskem, kjer samo delavski društvi v Mariboru in Žalcu zbirata delavce okoli krščansko-socialnega prapora. Potem pa piše:

„Razven par mož, ki pa so itak od naroda izvoljeni v državni in deželni zbor, skoro nikdo ne vé, kaka nevarnost preti kmetškemu stanu. Vsakdanji kruh za naše shodne govornike je le bojni klic proti nemškutarstvu. Sicer je prav, da se grmi proti izdajcam, a to je žalostno, da se med tem pozablja na one nesrečne, zveste sinove, ki se borijo s smrtjo v valovih dolgov. Naše sedanje posojilnice so iztrgale naš narod iz nemških klešč, toda iz trdih koščenih rok smrti, ki mu preti pri razvoju takasnih socialnih razmer, ga ne morejo rešiti. Kmetško ljudstvo s tužnim srcem gleda, kako si mestna gospoda gradi s posojilničnim denarjem krasne narodne palače, dočim mora ono samo svoja podira-joča se poslopja podpirati s trohljivimi lesenimi tramovi in sohami. Če sploh katere, tedaj so Raiffeisenove posojilnice sposobne, pomagati ubogemu kmetu zopet na noge. Raiffeisenove posojilnice koristijo kmetu v denarnem in moralnem oziru ter pripravljajo pot trdni kmetški organizaciji — zadrugam.

Naša želja je, da bi merodajni krogi na Štajerskem kmalu spoznali važnost socialnega vprašanja in da bi se potem tudi z vso močjo in vstrajnostjo poprijeli dela v prid in v blagor

trpečemu narodu. Sicer se jim lahko zgodi, kar se je zgodilo gornjeradgorskemu rojakom, katere je ljudstvo zapustilo ter jo mahnilo za možem, ki sicer nima srca za vero in jezik slovenskega kmeta, a je ima za njegovo bedo in nesrečo“.

Ponatisniti smo morali ta del članka doslovno, da tisti naših bralcev, ki niso brali članka v „Slovencu“, razvidijo duševna pota nekkih dopisnikov. Tedaj naše sedanje posojilnice bi ne imele druge vrednosti, kakor da so „naš narod iztrgale iz nemških klešč“ in kmet „s tužnim srcem gleda“ gradbo „Narodnega doma“ v Celji, ker kmet sam si mora podpirati svoja poslopja s preperelimi podpiraci. Edino Raiffeisenove posojilnice bi koristile, sicer se štajerski Slovenec oklene gornjeradgorskega Bračka-ta, ki ima bolj ko tamošnji narodnjaki srce za „bedo in nesrečo“ kmeta. Prav živo obžalujemo, da uredništvo „Slovenca“ ne pregleda oistro takih dopisov, ki pobijajo vse hvalevredno delovanje slovenskih posojilnic, sedanjih, ki so ravno zato ljudstvo, ne samo kmete, rešile iz nemških klešč, ker so jim pripravljale in jim še podajajo denarno pomoč tako ugodno, kakor le zdravo gospodarstvo z vloženim denarjem dopušča, in tako, da je s posojilničnimi denarji ljudem res pomagano! Da bi slovenski kmet tužno gledal „Narodni dom“ v Celji in moral svoja podira-joča se poslopja s trohljivimi lesenimi tramovi in sohami podpirati, to pa nikakor ni res in je še manj res, ako se v enem hipu trdi, da je na Kranjskem kmetu bolje. Slovenski kmet na Štajerskem postavil si je v zadnjih 30.—50. letih lepe trdno zidane hiše in ima tudi pristave dobro postavljene, katerih ni treba podpirati s troh-nečim lesom. Gospodarski napredek spodnještajerskih kmetov je v zadnjih desetletjih prav raz-

veseljiv in slovenski kmet štajerski ravno tako, kakor „mestna gospoda“ ponosno gleda „krasno narodno palačo“ v Celji in si pravi: naša je! Z zgradbo te palače je za celjsko pokrajino dovršena velika socialna naloga, da Slovenci imajo v Celji svojo skupno hišo in dodelala jo je za druga celjske posojilnice, v kateri so se zjedini-le denarne moči Slovencev tega dela domovine slovenske. Naj se potru-di g. dopisnik v celjsko posojilnico, katero vodijo s posvetnimi tudi jako častiti Slovenci duhovniki, in izvedel bode mnogo posestnikov, katerim je ta zadruga pomagala postaviti hiše, ne lesene, ampak močno zidane, jim dala denar, da so si nakupili živine, izko-pali iz valov dolgov; oni mu bodo povedali, kako molijo za gospode pri posojilnici, s katerih po-močjo so dobili lepo domovje. Kdo pa za gornje-radgorskega Bračkota molí? Koga je on rešil iz gospodarskih težav? — In gospoda dopisnika prosimo prav lepo, naj nam vendar enkrat pove, zakaj bi ravno Raiffeisenove posojilnice prinašale ves blagor v deželo? Morebiti za to, ker ne smejo nikomur posoditi krajcarja izven svojega okraja, kakor n. pr. kranjska posojilnica, ki ima taka pravila, da ne sme dobiti na drugem bregu Save živa duša ne krajcarja od nje na posodo? Je-li Raiffeisenova posojilnica v Razvanji pri Ma-riboru res tolika dobrota? Celjska posojilnica daje denarje na obresti, da so le varni, in ima vložnike in dolžnike po vsem južnem avstrijan-skem svetu, posebno pa od Drave do Save, na-prej pa do Adrije. Po Raiffeisenovem načelu bi tega ne mogla in ne smela storiti in ne mogla bi staviti „krasne narodne palače“ s preostan-kom, z zaslužkom pri svojem delu, kakor jo stavi ne „mestnej gospodi“, ampak — vsem rojakom! Proti nemškutarstvu pa smo se borili,

LISTEK.

Pri slovenskem umetniku.

Slovenskim umetnikom se pač nikdar ni dovoljno godilo, najslabše pa je v tem pogledu pri nas za obrazovalno umetnost, in mnogo je treba poguma in rodoljubja slovenskemu umetniku, da vstraja v domovini, slušajoč povelje dolžnosti do svojega poklica in svojega naroda. Večina naših pravih umetnikov — mnogo nam jih dosedaj pač ni odsodila nemila osoda — mora izvrševati svetost svojega poklica v inozemstvu. Naša Šubica sta bivala večinoma na tujem, skladateljema Jenku in Vilharju ni prisojeno de-lovanje na vrtu domovine, naš Tertnik, Bučar in Pogačnik pevajo tujim slušalcem itd. itd., dočim nam bi jih bilo doma krvavo potreba.

Poguma tedaj, dvojnega in trojnega poguma je treba slovenskemu umetniku, da vstraja doma ter služi sveto svoji domovini, izvršujoč v njeno čast svetost svojega poklica. Kaj pa še, če je umetnik jedva začetnik, kaj če nima darov po-trebnih Pluta, da obišče neogibno potrebna uč-lišča, da prouči dela slavnih prednikov? Koliko talentov nam pokoplje sromaštvo in beda.

Take tužne misli so me obhajale oni dan, ko sem nenadoma prišel v delavnico mladega, zaslužnega našega kiparja A. Progarja v Celovcu.

Znamenito je zreti v delavnico umetnikovo. Pač malo kdo ve in umeva, s koliko ljubeznijo, požrtvovalnostjo, potrpljenjem in vstrajnostjo dela umetnik ob svojem umotvoru.

Umetnik si je stavil nalogo, izdolbsti iz lesa prizor, kako sprejme spokornica Magdalena Iz-veličarja pred hišo na mramornatih stopnicah.

Pred seboj zremo obile kamenene stopnice znamenite rimske palače, skozi vrata na stečaj odprta je videti v ozadju notranje prostore. Iz-veličar obstopi jedva nekatere stopnice, nasproti mu pride spokornica Magdalena, pripognjena ob njegove noge, mu jih umiva in mazili. Začuden zre Izveličar na spokornico, svetosvečano dvigne pastirsko palico v levici nekoliko proti nji, desnica mu je pomaknjena nekoliko nazaj, kakor bi se ho-tel ubraniti Izveličar toliki pozornosti in ljubezni.

Zanimal bo koga natančnejši opis umetni-kovega obrazovanja.

Osnutek se izdelava iz ila.

Iz mrtve tvarine vam vstajajo pod urno in veščo roko umetnikovo nameravane osebe. Kar v prvih potezih vam je videti njihov položaj in stališče, videti po obleki, kako se je gibala oseba

v zadnjem trenutku, in kaj namerava v prihod-njem storiti. Tukaj gre delo hitro od rok.

Treba je sedaj paziti na posameznosti. Lega tega uda ne odgovarja popolnoma misli umetni-kovi. Izveličar mora gledati obrnen proti Mag-daleni, a tudi gledalec mu ne sme videti za tilnik, obema teznjama je vstreči, — tako sedaj! Toda umetnik stopi na stališče ogledovalca, vtis mu popolnoma ne zadostuje, zopet premakne, — kakor se opazovalcu zdi, že do pasameznosti dognan kip, glavo, roko, z nova ji išče prave lege, pravega izraza, in tako mine 14 ali več dni, da je zadovoljen umetnik v vseh podrob-nostih s svojim umotvorom iz ila.

In kolikim potrpljenjem in vstrajnostjo je med tem dovršil in zopet z nova pričel svoj kip! Opazovalcu se zdi nemogoča tolika vstrajnost in ljubezen do dela, in umetnik res dela z radostjo in ljubeznijo.

In vendar je dosedaj delo obrazovano samo iz ila.

Sedaj ga je treba obrazovati iz mavca, (gipsa). V ta namen oblije kipar ilnati umotvor z gipsom, v katerega se vtisne cela podoba, se-veda same jame in jamice, — negativ, ta se zo-pet zalije z gipsom, da se dobi pravi kip, — pozitiv, in še le sedaj ima kipar obrazec za resnično delo v lestu ali kamenu.

borimo se in bomo se borili zato, ker je boj proti njemu ne samo boj za narodnost našo, ampak ob enem boj za našo sveto vero, in tudi boj za posvetni blagor Slovencev. To je o predzadnjih volitvah v deželni in državni zbor v jedrnatem spisu razvil „Slovenski Gospodar“ pod vodstvom gospoda dra. L. Gregoreca in to je resnica danes še tako, kakor je bila. — Razvijajoče se socialne razmere, da se še ozremo na članek, ki je povzročil te besede, pa ravno pravemu kmetu, ki čestokrat več žuljev trpi, ko fabriški in rokodelski delavec, ne pretijo pogina, ker zahtevajo pošteno plačilo za vsako, tudi za kmečko pošteno delo. Vsaj se vendar vidi, da se državne oblasti trudijo olajšati stanje rokodelskemu in fabriškemu delavcu, ob enem pa tudi kmetu. Kar pa je treba enemu ko drugemu, posebno pa kmetu v socialnem razvitku, to je, poduk, to je šola! Učiti ga treba, da si bo vedel pomagati. Voditelji štajerskih Slovencev so lahko z uspehom svojega truda zadovoljni! Kajti deželni šolski nadzornik potrjuje, da so slovenske ljudske šole na slovenskem Štajerskem spravile več znanja v narod, ko nemške šole v Nemce! S to resnico je najtesnejše zvezana druga resnica, da so narodno najbolj zavedni okrajna slovenska Štajerskem tudi najbolj izobraženi in v primeri z drugimi v najboljšem blagostanju! — To izkustvo priča, da štajerski Slovenci dobivajo od svojih voditeljev prave nauke in da oni g. dopisniku „Slovenčevemu“ lahko rečejo: Pojdi in stori tudi ti tako! — Po nepovoljnih narodnih uspehih v enem okraju ne sme se soditi splošno! — Naše kmete po časopisih kot berače opisovati ali pa jim beraško palico obetati in jih tako žaliti, ne gre; ker niso berači in tudi ne bodo, ako bodo delali, ko do sedaj!

Novi kazenski zakonik za uradnike.

Tako moramo imenovati vladno predlogo o službeni pragmatiki za uradnike. Že več let so zahtevali uradniki, da se izda službena pragmatika, v kateri bodo točno označene njih pravice in njih dolžnosti. Vlade so pa stvar le odlašale, ker jim je ugajalo, da so pravne razmere uradnikov nejasne, ko so vedele, da se tako lažje v političnem pogledu nanje upliva. To so posebno si znale izkoristiti liberalne vlade. Kdor ni bil tistega političnega mišljenja, kakor njegovi načelniki, mogel je pričakovati, da ga premeste kam v Bukovino. Posebno na napredovanje v službi ni mogel misliti. Zato so pa tako redki zavedni Slovenci v višjih državnih službah. Pod Taaffejem so se razmere nekoliko zboljšale, na politično mišljenje se ni toliko gledalo, a za to se je pa pri imenovanjih gledalo na plemstvo in rodbinske zveze. Navaden kmetijski sin brez

vse protekcije zopet ni mogel se kvišku popeti, naj je bil še tako nadarjen in marljiv.

Poslednji čas je pa vladam posebno nepovoljno, da se uradniki tako obilno udajajo protisemitizmu, zlasti na Dunaji. Posebno grof Kielmannsegg in grof Badeni bi rada ustavila protisemitski tok. Grof Kielmannsegg je izdal poseben ukaz o političnem vedenju uradnikov. Ta ukaz jako omejuje politične pravice uradnikov. Zaželenega uspeha sicer ni imel, a politično delovanje uradnikov pa le ovira in zlasti daje priliko za ovajanje. To je posebno nevarno za uradnika, ki je pri opoziciji.

Sedanji vladi pa ta ukaz več ne zadošča, posebno ker nima zakonite veljave. Po tem ukazu le ni lahko mogoče uradnika občutno kaznovati. Samo pri avanzovanju se uradnikom lahko delajo sitnosti, če imajo višje oblasti natančna poročila o političnem življenju podrejenih uradnikov. Zato pa sedanji vladi to ni več zadoščalo. Imeti hoče ostrejša sredstva proti nepokornim uradnikom. Priložnost za to so jej dale dolgotrajne zahteve uradnikov po službeni pragmatiki. Izdala je predlogo in je predložila državnemu zboru. Ta predloga je pa bila bolj podobna kakemu kazenskemu zakonu, kakor po službeni pragmatiki. Zastoj bi v njej iskal določb o kakih pravicah uradnikov. Govor je samo o dolžnostih in navajajo se le kazni.

Kazni so dvojne, redovne in disciplinarne. Poslednje kazni bodo smele naložiti le posebne disciplinarne komisije, redovne kazni ali globe bode pa smel naložiti vsak uradni načelnik in sicer v najvišjem znesku 100 gld. Najlepše je pa, da bode načelnik lahko kaznoval uradnika, ne le za dejanja v uradu, temveč tudi za to, če se uradnik zunaj urada ne bo obnašal tako, kakor se spodobi njegovemu stanu. Mnenje o tem, kaj se uradniku spodobi, kaj pa ne, je pa lahko jako različno in je ta pojem jako raztegljiv. Načelnik urada bode lahko jako različno to tolmačil, kakor bode že uradniku naklonjen. Posebno se bode to dalo izkoristiti proti uradniku v političnem oziru. Reklo se bode, da se ne vjema z uradniško častjo, če je uradnik član kakega društva, katerega delovanje ni po volji vladi. Ravno tako bode se lahko kaznoval uradnik s 100 gld. redovne globe, če se bode udeležil kakega opozicijskega shoda.

Na Koroškem in Štajerskem uradni načelniki sploh Slovincem niso naklonjeni. Tukaj imamo pričakovati, da bodo ti gospodje delali uradnikom sitnosti celo, ako se udeležijo kake čitalniške veselice. Seveda prusofilskih veselici bi se tudi v bodoče uradniki lahko udeleževali, ne da bi se kak načelnik izpodtikal.

Disciplinarne kazni so pa tudi jako hude. Tako se bode smel uradnik za jeden činovni razred nazaj postaviti, ponižati se mu bode smela plača v dotičnem razredu za tretjino, smel se bode na lastne stroške prestaviti na drugo mesto,

za tri leta se bode mogel izključiti od avanzovanja, posilno se bode lahko upokojil in to tudi z manjšo pokojnino, kakor bi mu šla po činu in službenih letih, ali se bode pa smel odpustiti iz službe. Po tem zakonu celo upokojeni ne bodo varni. Podvrženi bodo še vedno disciplinarnim predpisom in lahko se zgodi, da se jim bode disciplinarnim potem ponižala pokojnina ali pa celo popolnoma odvzela. Dosedaj se je jim mogla pokojnina vzeti le vsled sodnijske obsodbe.

Pa še nekaj. V posebnih slučajih se bodo disciplinarne komisije v posamičnih kronovinah kar odpravile in v tistih slučajih bodo pa načelniki uradov lahko sami disciplinarno kaznovali uradnike in je celo odpustili iz službe. Kedaj da se bode za uradnike v taki deželi vpeljala taka izjema stanja, nam uradni načrt ne pove. Po našem mnenju je ta določba jako neumestna in razžaljava za uradnike. Tega pač ne bo nikdo pričakoval, da bi se uradniki v kaki deželi začeli puntati.

O Drakoniu se govori, da je svoje zakone za Atenjane pisal s krvjo, kaj podobnega bi se lahko reklo o omenjeni vladni predlogi. Vladi bi morda ugajalo, da bi ta predloga postala zakon, a v korist države bi pa to gotovo ne bilo. Če bi bila uradnikom svoboda tako omejena, bi gotovo najsposobnejši možje ne marali iti v državne službe. Še zdaj se pri nekaterih poklicih opaža, da najsposobnejši možje rajši vstopajo v zasebne službe. To se zlasti opaža pri tehnikih. Država, gotovo ne bode na dobičku, ako bode imela le manj sposobne uradnike.

Za slovanske narodnosti bi pa bil to hud udarec, ako se vzame uradnikom vsaka svoboda. Posebno Slovenci nimamo razen uradnikov skoro nobenega razumnštva. Če se bode uradnikom kratila svoboda, da ne bodo mogli delovati na narodnem pozorišču, bode to slabo uplivalo na ves naš narodni napredek. Zato je pa dolžnost naših slovenskih poslancev, da porabijo vse sile, da službena pragmatika v tej obliki, kakor se je predložila, nikdar zakon ne postane. Tu ne gre le za svobodo uradnikov, temveč za naše narodne koristi.

Nemcem bi tak zakon ne škodoval v narodnem oziru. Imajo več nezavisnega razumnštva, kakor Slovenci. Uradni načelniki so največ Nemci in se v tem oziru v kratkem ne bode dosti premenilo. Nemški uradni načelniki bi nemškemu uradnikom gotovo dosti ne kratili politične svobode. Drugače bi bilo za nas Slovence. Slovenskega uradnika bi za najmanjšo stvar preganjali, dokler ga ne spravijo ob službo, v pokoj ali pa kam mej Nemce, kjer bi bil za našo narodnost mrtev. Vsaj je le predobro znano, da uradni načelniki z vsemi silami delujejo na to, da odpravijo kolikor je moč slovenskih uradnikov, da se potem izgovarjajo, da slovensko uradovanje ni mogoče. Poslužili bi se v svoje namene poostrenih disciplinarnih določb, da le

Vprašal bi kedo, zakaj toliko dela, čemu tako dolga pot?

Da, les, kamen je trd, noče se vklanяти kar z lahka misli in volji umetnikovi; les, kamen je pa tudi drag, in umetnik ga nima zastoj na razpolago. Skažen, se popraviti ne da. Umetvor pa zahteva tudi priprave, misel umetniku med delom bolj dozoreva od poteze do poteze.

Vprašal bi kdo, čemu pa dvojni vzorec, zakaj ilnati ne zadostuje? Ilnati vzorec je potreben, ker le mehke mu ilu more vtisniti umetnik svojo misel, svojo voljo kakor hoče, a kadar je vzorec dovršen, treba ga je vtrditi. Prednost mehkega ila za izobrazovanje, je nevarna dovršenemu vzorcu, ker ga lahko vsaka malenkost pokvari.

Dalje pa se na temnem ilu ne odseva luč in senca v isti potrebnosti meri, kakor raz belega mavca.

Umetnost je lepa in častna stvar, zahteva pa časa in truda in dobrih gmotnih razmer.

Umetnosti pa je treba pred vsem dela in dela. Delo je živilo umetnikovo. Kdor hoče umetniku dobro, daj mu dela.

Delo mu je obstanek in napredek. Z delom rase umetnik. In takega dela je med Slovenci dokaj. Po slovenski zemlji je mnogo cerkva,

stavijo se nove, prenavljajo se stare, in največ so tuji umetniki, čisto tudi ne umetniki, kateri stavijo in okrašajo naše cerkve z oltarji, svetniki in z drugimi okraski.

Ker nam je pa Bog dal veččaka umetnika v tej stroki v osebi marnega A. Progarja, ozirajmo se Slovenci ob takih prilikah v prvi vrsti na njega, naše svečeništvo bodi pozorno in opozorjeno nanj. Mnogo naročil mesto da roma na Tirolsko, ali drugam, poveri se A. Progarju v Celovcu.

Umetnost je draga stvar. In kdor bi gledal na novič pri umetnosti, ter ščipal in ščipal, ta bi zgrešil pravo pot.

Boljši je dragi, resnični umetvor, ki res po višuje in povičuje pobožnost vernika v sveti hiši božji, kakor pa še tako ceni rokodelski nestvor, ki je tešče vsake misli. Ne bodi naročnikom vedno na jeziku izgovor, predrago. Pomisli se rajši, koliko dela, truda, vstrajnosti in potrpljenja je umetniku obrazovalcu potreba; da je njegov zaslužek opravičen, primeren. In posebno naši umetniki, poznajoč in upoštevajoč gmotne naše razmere, — saj niti ne morejo zahtevati kar jim gre, in zato sami stavijo najnižje zahteve. Ne muči in ne žali se jih toraj z jalovimi izgovori. Umetniku je že po svojem poklicu mnogo pretrpeti. Vsak naročnik hoče imeti

svojo voljo, če tudi se le-ta čisto z vsem drugim samo z umetnostjo ne strinja. In naposled mora še vedno odnehati umetnik, kajti njemu je vsaj moči umeti naročnika, a naročnik umetnika dostikrat ne more umeti.

A. Progarju samemu še nekatere besede.

Progar je bil skoraj do sedemnajstega leta pastir, po naključju se je našel njegov talent izobrazil se je potem v Ljubljani, in naposled na dunajski akademiji, kjer je bil med prvimi gojenci. Milo naključje mu je naklonilo mecena, ki ga je blagodušno vzdržal na Dunaji, mu pripomogel do začetka, zdaj ga žal krije tiha gomila.

Za bivanja na Dunaji je Progar pridno delal in skrbno štedil, da je mogel potovati nekaj po Italiji, ter proučevati tamošnje obile umetniške spomenike. Iz Italije prijatelju pisana pisma je priobčil nektera „Ljubljanski Zvon“ in „Slov. Narod“.

Da si je Progar, žal, tako pozno začel živeti svoji nadarjenosti in svojemu poklicu, tembolj se nam je čuditi, da se je v kratki dobi popel do tolike stopinje.

Dal Bog, da bi mogel svoje moči popolnoma razviti v prid in čast slovenske domovine.

onemogočijo slovensko uradovanje. Jasno je torej, da tu gre za veliko in nadejamo se, da ne bode slovenskega poslanca, ki bi pomagal plesti bič za slovenskega uradnika.

Splošna penzijska pravica zasebnih uradnikov.

Visoka vlada je dne 30. aprila t. l. predložila poslanski zbornici zahtevo za nadalji kredit v znesku 12.000 tisoč gld., v svrhu statističnih poizvedb, glede od zasebnih uradnikov zaželjene uvedbe splošne penzijske pravice. V seji z dne 9. maja t. l. se je ta predlog soglasno vsprejel.

Že leta 1888. in potem leta 1892. se je od del zasebnih uradnikov prvega občege uradniškega društva na Dunaji pri vladi ter parlamentu začel potegovati za to stvar; mej tem reč ni spala, ampak kakor se vidi, — napravili smo mogočen korak naprej.

Vsak zasebni uradnik bo sprevidel, da je ta zadeva jako važna, — ter priznal, da vlada in parlament za naše težnje nista gluha, temveč, da se za nas zanima, ter imata resno voljo, zboljšati naše stanje. Saj sta to pokazala na hvalevreden način.

Naši zastopniki, ki so se toliko časa jako požrtvovalno trudili za nas, pa so tudi lahko zadovoljni i saj je zdaj storjen začetek!

Da se pa nadaljuje, in da se čim prej uvede splošna penzijska pravica zasebnih uradnikov, treba je, da začnemo vsi delati!

Treba je toraj, da se združimo vsi zasebni uradniki vse mogočne Avstrije v eno društvo, da se složno potegujemo za zboljšanje našega stanja, ker, le v slogi je moč, in le v slogi bomo dosegli svoj smoter — kojemu nasproti jadramo. Treba samo sloge ter vstrajnosti, — saj je čas trdneji od jekla!

Skoraj v vseh stolnih mestih ustanovila so se že taka društva, — za Štajersko dne 11. aprila 1896 v Gradcu, pod naslovom „Steiermärkischer Privatbeamten Landesverband“. Taka društva so v zvezi z avstrijskim društvom zasebnih uradnikov, ter imajo namen delati na to, da se penzijska pravica zasebnih uradnikov čim prej uvede.

S politiko se te zaveze ne le ne bodo pečale, ampak so politiko čisto izključile.

Zasebni uradniki spodnještajerski! pristopite polnoštevilno k temu društvu! Saj vas je gotovo novica, da se je vlada začela resno pečati s tem vprašanjem, ter nam dala upanje, da se naša želja kmalu uresniči, gotovo vse razradostila. Kako bridko da je, vse življenje delati za plačo, pri kateri si ni mogoče ničesar prihraniti za starost, — kako bridka misel za moža, za slučaj smrti, zapustiti ženo ter otroke brez vsake pomoči — izročiti jih osodi — tega pač ni potreba posebej praviti, saj nam je vsem dobro znano!

Udnina pri omenjenemu društvu znaša za vse leto samo 1 gld., ter enkratna vpisnina 50 kr., — res malo, tako, da vsakdo lahko postane ud.

Denar naj se pošilja pod naslovom: „Steiermärkischer Privatbeamten Landesverband in Graz“. Kdor hoče poprej pravila citati, naj blagovoli to društvu z dopisnico naznani, da se mu dološljejo.

Pristopite torej polnoštevilno!

Celjske novice.

(Volitve v okrajni zastop celjski) so sedaj določene, in sicer voli veliko posestvo dne 13. julija, veliki trgovci dne 14. julija, mesta in trgi dne 15. julija, kmečke občine dne 16. julija t. l. Ali bodo v novem okrajnem zastopu imeli večino Slovenci ali nemški Celjani in nemškutarji, o tem odločuje volitev v velikem posestvu. V tej skupini so Slovenci vže dvakrat zmagali. Kako bo pa sedaj? Nemškutarji upajo, da bodo letos oni prišli na površje, ter vže res kaj pridno pete brusijo okoli kmečkih volilcev-veleposestnikov, posebno nek „miren mož“ v Škofjivasi se neutrudljivo smuka, češ, če tudi dvakrat ni šlo, bode pa sedaj v tretje šlo. No šlo bode res,

pa po pregovoru, da do tretjega rado ide. In tako bodo tudi tretjekrat pošteno nemškutarji propali. Volilni imenik je vsled reklamacij izvršen, ter broji 91 volilcev. Nemškutarska stranka je spravila dva nova volilca v imenik. Narodna stranka, za katero je reklamacijo vodil g. dr. Ivan Dečko, pa pet, ter je vrgla ob enem štiri volilce iz imenika. — Razmerje mej volilci je sedaj tako, da sme računati narodna stranka na 50 do 53 glasov. Nasprotna nemškutarska stranka pa k večjemu na 25 do 29 glasov. Zmagati mora toraj narodna stranka, in šlo bo samo za to, da bode zmaga kolikor mogoče sijajna. Narodni volilci veleposestniki pa naj takim „miren možem“ in drugim ljudem enake baže, ki pridejo z zvijačo za nemškutarji loviti, hitro pokažejo tisti prostor, kateremu se pravi po domače vrata! —

(Mil. g. opat celjski Franc Ogradi) praznuje dne 13. julija t. l. svojo 60letnico. Mi želimo blagemu, pravičnemu in za vse lepo in dobro vnetemu gospodu, da ga mili Bog ohrani še mnogo mnogo let v slavo in čast božjo in v korist svojim vernim ovčicam ter v ponos našemu tlačenemu narodu.

(Okrajni šol. svet celjski) je pri zadnji seji dne 8. t. m. napravil terno za učiteljsko mesto v Zg. Ponkvi ter za podučiteljsko pri Sv. Petru v S. d., predlagal nekaj šol, da se povzdignejo iz III. v II. plač. razred, vzel naznanje poročilo o nadzorovanji nekaterih šol itd.

(Dobra kupčija.) Pri dražbi dragocenosti in pohištva gospe U. Stibernik v Celji dne 20. t. m. kupil je neki gospod iz Novecerkve za 10 krajcarjev malo škatljico, kakoršno imajo šivilje za shranjevanje šivank, naprstnikov i. dr. Ko pride v Vojnik proda škatljico nekemu drugemu možu za 10 krajcarjev. Ko jo ta mož (iz Arclina) malo potrese, čuje, da nekaj v njej škrobota. Začne jo natančneje ogledovati in prešlatavati in glej noter v blazinici najde všite 3 zlate denarje, vredne kakih 85 gld.

(Slovenski naši obrtniki) so nemškutarjem silno na poti. Pregarajo jih in jim skušajo za služek jemati, kjer le morejo. Zmernejši in pametnejši Nemci se sicer tudi obračajo do slovenskih obrtnikov, ker vedó, da so le-ti prav solidni in spretni delavci. Kričačem pa so naši obrtniki trn v peti. V Celji imamo n. pr. prav izvrstnega ključarskega mojstra, kateri gotovo vse druge prekosi. Temu je mil. gospod opat izročil napravo železnih dveri pri župnišču. Nemškemu celjskemu lističu pa se tako početje ne dopade in mil. gosp. opat mora slišati zato par ostrih. Večkrat se je že reklo, da se tistemu, katerega „vahtarica“ napada in psuje, izkazuje le čast. In res je tako. Mil. g. opat že ve, kaj stori, mi pa vemo, da se on po surovih napadih „vahtarice“ ne bode dal odvrniti od pota, katerega je za pravega spoznal. Vi pa slovenski obrtniki tudi se ne dajte od nemčurjev ugnati v kozji rog; naj kričijo in vas napadajo, kolikor hočejo, stojte hrabro na slovenski strani, ker vi ste važen činitelj v boju za — slovensko Celje.

(V obrekovanji) je celjski nemški listič nedosegljiv mojster. Danes je kak uradnik, jutri kak obrtnik, potem odvetnik, posebno pa duhovnik, na katerega to glasilo celjskih nemškutarjev izlije svoj žolč. Silno muho imajo ti vrli ljudje na premil. g. opata, katerega prav obilokrat počasté s svojimi strupenimi, pa tudi lažnjivimi napadi. Znano je, da se je pred par leti celjski fari priklopilo nekaj vasij, katere so do tedaj spadale pod galiciško župnijo. Posledica tega je, da bodo v celjskem cerkvenem konkurenčnem odboru imeli Slovenci večino. Slučajno je v tem času g. opat dal opatijo nekoliko popraviti in bode seveda stroške trpela fara, kar je tudi popolnoma postavno in samo ob sebi umljivo. „Vahtarica“ pa sedaj g. opata napada, češ, da se je on le v ta namen potegoval za razširjenje svoje fare, da bi potem s slovensko večino konkurenčnega odbora mogel Celjanom naložiti stroške popravil pri opatiji. To očitje je popolnoma izvito iz trte in mi smo prepričani, da bo večina celjskega prebivalstva obsodila tako ostudno počenjanje nemčurjev.

(Zadnji „jourfixe“) „Celjskega Sokola“ se je prav dobro obnesel. Reditelja Magolič in Jošt sta vse storila, da sta nam priredila jako pri-

jeten večer. Predstavila sta nam starega „copernika“ iz jutrovih dežel, ki nam je marsikako „kunšt“ pokazal in nam s svojo magično palico izvabil polno steklenico prispevkov za podporno društvo dvojezične nižje gimnazije. Brat I. Rebek prednašal nam je več jako šaljivih kupletov, za devajočih celjske razmere. Na to nastopil je še g. Magolič kot fotograf z Röntgenovimi žarki. Videli smo, da so ti žarki sicer velik napredek, a da pred njimi ne bo nobena skrivnost več varna. Konečno pa nam je še sviral g. Magolič nekoliko krasnih skladb na flavto, na kitari pa ga je spremljal g. Planinšek. Da so seveda tudi pevci storili svojo dolžnost, je samo ob sebi umljivo.

(Velikanski kresovi) goreli bodo — kakor nam poročajo iz vsih slovenskih krajev Štajerske — v predvečer godu sv. Cirila in Metoda dne 4. julija t. l. po raznih hribih. Tudi po drugih slovenskih deželah slavili bodo ta dan ravno tako spomin slovanskih apostolov. Prav lep je ta običaj in tudi spodbudljiv, ker s tem pokažemo tujcu, kje je naša zemlja in naš dom.

(Vabilo) k slavnosti, katero priredi „Kat. podporno društvo“ v Celji, povodom 60letnice mil. g. opata, dne 13., 14., 15. in 19. julija t. l. v telovadnici deške okoliške šole. Vsopred: 1. Pesem: „Pozdrav“. 2. Deklamacija: „V spomin 60letnice mil. g. opata, govori Milka Magolič“. 3. Pesem: „Večerna“. 4. Igrokaz: „Roza Jeldvorska“ v sedmih dejanjih. 5. Pesmi med posameznimi dejanji: a) Nedved: „Sirota“, spremljev. z glasovirjem. b) Ipavec: „Domovina“ moški zbor. c) Nedved: „Na tujih tleh“, spremljev. z glasov. d) „Glas domovinski“, moški zbor. e) Rihar: „Zvonovi“, moški zbor. f) „Oj ti moj dom“, moški zbor. g) „Danes tukaj, jutri tam“. — B. Žive podobe: 1. Vjetje Rozinega očeta. 2. Prošnja za oprosteno. 3. Sprava. 4. Skupna podoba. Slavno „Celjsko pevsko društvo“ bode blagovoljno sodelovalo pod vodstvom g. Brvarja, ki bode spremljeval tudi na glasoviru. Natančneje se bode objavilo v vabilu. Prva in druga točka predstavljali se bode samo dne 13. julija.

Odbor „Kat. podpornega društva“ v Celji.

(Hotel „pri kroni“ v Celju) je sedaj zbirališče narodnjakov. Opozarjamo na ta hotel zunajne Slovence, ki prihajajo v Celje ter tukaj prenočujejo. Tukaj najdejo vedno narodno družbo, ter so, kar je v Celju zelo v poštev vzeti, edino tukaj varni pred insultiranjem od strani nape-tih komijčkov „nemških“ tvrdk, in drugih „nemšk h“ gospodov.

(Vabilo) k zborovanju podpornega društva c. kr. nižje gim. v Celji, dne 1. jul. t. l. ob dveh pop. Nov. ulic. h. št. 9. Prosiyo se vsi čast. društveniki, da se udeležijo zborovanja. Določiti se mora svota, ki se porabi za tvorjenje matice.

(Ustanovni zbor „Rinke“) se je vršil v soboto 20. junija t. l. in so se pravila registrirala.

(Pozor!) Ker je že sem ter tje začela toča klestiti in delati škodo na poljskih pridelkih, se vsi posestniki, kateri vsled toče škodo na svojih poljih trpijo, opozarjajo, da vsako tako škodo najdalje v osmih dneh pri dotični občini naznani, vsled katerega naznanila potem politična oblast odredi komisijonalni pregled povzročene škode. — Le taki posestniki, ki po toči povzročeno jim škodo pravočasno, to je v teku osmih dni občini naznani, imajo pravico zahtevati, da se jim zemljiški davek za tekoče leto zniža.

(Iz celjske okolice.) Že pred nekaj leti sem v tem listu opomnil avtonomne ude okrajnega šolskega sveta celjske okolice, da bi gledali pri okrajni učiteljski konferenci, da se malo upošteva slovenščina s strani c. kr. okr. šol. nadzornika. Dozdaj je bilo vse pri starem. Ali bode zdaj tudi tako? Ali je to vse eno? Čudno!

Spodnje-štajerske novice.

(Ljudski shod v Ribnici na Pohorji) ne bode dne 29. junija t. l. temuč še le 7. julija t. l., ker se je mogel radi raznih ovir preložiti. Dne 29. junija t. l. vrši se pa shod pri Mariji Snežni v Velki. Vsopred: 1.) Deželni zbor štajerski. 2.) Nove davčne postavbe in domovinski zakon. 3.) Nagodba z Ogersko.

(Volilni shod.) Dne 29. t. m. ob 3. uri popoldne vrši se volilni shod pri Sv. Marjeti nižje Ptuja v prostorih g. Mikl. Poslanec dr. Jurtela poroča o delovanji dež. zbora v minoli 6letni dobi.

(Na Teharjih) zažgo dne 4. julija t. l. na hribčku pri sv. Ani velikanski kres v proslavo sv. Cirila in Metoda, kakor to store že več let narodni Teharčani. Poleg pa bode zažgal gosp. doktor Fran Stor, rojen Teharčan, ki pride nalašč iz Ljubljane, krasni umetalni ogenj. Živeli vrli Teharčani!

(Nevihita.) Velika nevihta dne 24. t. m. povzročila je v celjski okolici mnogo škode. V Levcu je treščilo v hišo Franca Hlačar. Strela zapalila je ogenj in pogorelo je vse. Zavarovan je ponesrečenec le zelo nizko. — Okoli Laškega trga je pa toča vse pobila. Bog se usmili!

(Društvo „Kmetovalec“ v Gotovljah) imelo je dne 14. junija t. l. svoj občni zbor. Da si je vreme bilo nekoliko neugodno, tako se je zbralo vendar toliko ljudi, da so bili vsi prostori na vrtu g. Kopriva popolnoma zasedeni, kar gotovo priča, kako močno se naše ljudstvo za napredek kmetijstva zanima. Prvi je dobil na tem shodu besedo g. Fr. Praprotnik, nadučitelj v Mozirji. Govoril je o sajenji sadnega drevja tako spretno in jasno, da je vse z največjo pazljivostjo poslušalo. Vse kar je povedal, je tudi pokazal, tako, da si je pač lahko vsak to še bolj zapomnil. Če pomislimo, kako napačno se je pri nas sadno drevje sadilo in se sadi deloma še sedaj, tedaj moramo pač hvaležni biti predavatelju, ki nas je na vse napake pri sajenju opozoril ter nam je v tako poljudni besedi razložil, kako se sadno drevje pravilno sadi. Prepričani smo, da bode to prednášanje pri nas mnogo sadu obrodilo, kakor ga je tudi ono v spomladi, ko nam je ravno ista gospod kazal, kako je sadno drevje oskrbovati. Hvala mu! Drugi govor je imel potovalni učitelj g. Ivan Bele o cepljenji trt na zeleno. Ako hočemo svoje vinograde obnoviti, tedaj se nam bode tudi tega cepljenja sčasoma privaditi. Zato smo tudi temu gospodu jako hvaležni, da nas večkrat obišče ter nam razkazuje, kako se trte amerikanke v raznih letnih časih požlahtnujejo. Iz končnega poročila o društvenem delovanju in o njegovem gmotnem stanju smo sprevideli, da društvo v vsakem oziru kaj blagonosno deluje za napredek umnega kmetijstva in da stoji na prav trdnih nogah.

(Vabilo) k ljudski veselici, katero priredi društvo „Edinost“ v gaji „Paradeška“ v Vojniku, dne 5. julija t. l. na dan sv. Cirila in Metoda. Vspored: 1.) Ob pol 3. uri sprejem gostov pri Vrečko-tu (Olčniku) v Arclinu in skupno koračanje z godbo na zabavišče. 2.) Nastop celjskega, konjiškega in vojniškega pevskega društva. 3.) Telovadba „Celjskega Sokola“: a) proste vaje, b) vaje na drogu in c) vaje s kiji. 4. Razne zabave: ples, kegljanje, cirkus, zverinjak in druge zabavne igre. 5.) Ob 9. uri zažge se veliki umetalni ogenj. Med vspešnim sodeluje popolna maledolska godba. Začetek ob 3. uri popoldne. Vstop je prost. Ob slučaju neugodnega vremena se vrši veselica prihodnjo nedeljo. Odbor.

(Razpisane službe učiteljstva.) Razpisana je služba učitelja v št. Jurji ob južni železnici in služba podučitelja pri št. Lovrencu pod Prozinom; nadalje je oddati služba podučitelja v št. Jurji pod Taborom in v Gomilskem in ekspoziturna služba v Ojsterškovici pri št. Jurji ob Taboru; razpisana je tudi služba podučitelja v št. Jarneji pri Lučah in v Čadramu ter v Žrečah. Prošnje do 15. julija t. l. na dotične krajne šol. svete. Oddati je tudi služba podučitelja v Slivnici pri št. Jurji ob južni železnici, v Zibiki pri Pristovi in št. Vidu pri Ponikvi, pošta Šmarje pri Jelšah; v Lučah pa je razpisana služba učitelja-vodje, v Gornjemgradu pa služba podučitelja in podučiteljeva služba pri Sv. Ksaveriju v gornjegrajskem okraju; v laškem okraju pa je razpisana služba podučitelja na Dolu in pa podučitelja služba pri Sv. Jederti nad Laškim. Prošnje do 15. julija t. l. na dotične krajne šolske svete.

(Posojilniški računi), kateri so nam zadnje dni došli, kažejo v obče lep napredek naših denarnih zavodov. Posojilnica v Gornji Radgoni je lani imela 107.095 gld. prometa, 764 gld. čistega dobička in 3.672 gld. združnega zaklada — Ljutomerska posojilnica je imela 374.460 gl. prometa, 3.109 gld. dobička in 25.017 gld. rezervnega fonda. — Ormoška posojilnica je premetala lani 359.722 gld., imela 2.003 gld. dobička 29.295 gl. rezervne zaloge. — Posojilnica v Pišecih pri

Brežicah je imela dohodkov in izdatkov skupno 32.844 gld., 115 gld. je pridobila in ima založnih novcev 2561 gld. — Posojilnica na Slatini je izkazala 19.368 gld. prometa, 150 gld. dobička in 1.952 gld. rezerve. — Posojilnica v Šoštanji je prometa 179.808 gld., pridobila si 609 gld. in ima 5.920 gld. ustanovne in 10.071 gld. posebne rezerve. — Posojilnica v Žalcu je izkazala 277.676 gl. prometa, 2.124 gl. dobička, 3.359 gl. splošne in 18.527 gld. posebne rezerve.

(Iz Šoštanja.) „Šaleško pevsko društvo“ napravi dne 19. julija velik javen izlet v nadvojvodovo Ivanovo jamo in priredi ondi veselico. K temu prvemu izletu in na veselico vabi uljudno vse slavno očitstvo odbor. Če bi bilo to nedeljo slabo vreme priredi se izlet prihodnjo nedeljo.

(Iz Hude luknje.) Druga letošnja veselica v nadvojvodu Ivanovi votlini bode v nedeljo dne 19. julija. Vspored: Petje šoštanskih pevcev, godba in ples. Na večer zažge se velik umetalni ogenj in spuščanje raketov. Ker bode ta veselica ena najimnitnejših letos, vabi vse rodoljube k obilni udeležbi lastnik votline. Če bode to nedeljo slabo vreme se preloži veselica teden pozneje na prihodnjo nedeljo.

(Trbovlje.) Vsled grozno mej otroci se razširjajoče škrlatice zaprli so deško in dekliško šolo v Trbovljah-Vodi.

(Iz Kalobja) se nam zopet poroča žalostna novica. Dne 20. junija t. l. je pri kopanju v vinogradu Valentin Kovač udaril posestnika Jakoba Arliča tako močno z motiko po glavi, da je ta takoj v pričo umrl. Ubijalec je odšel, da se ne ve kam.

(Ljudski shod v Račjem pri Mariboru) v nedeljo dne 21. t. m. privabil je dokaj poslušalcev in volilcev. Gospodje poslanci dr. L. Gregorec, Franc Robič in dr. Raday govorili so 1.) o izstopu poslancev iz deželne zbornice štajerskega in sploh o delovanju tega zastopa; 2.) o zemljiščnem davku in nepravilni razdelitvi istega in o domovinskem zakonu; 3.) o nagodbi z Ogersko in nje posledice. — Sklenilo se je tudi več resolucij in med drugim posebno povdarjalo, da poslanci ne smejo drugače vstopiti v deželni zbor, če se jim ne da gotovih pogojev in jamstev ter da se skrbi za ravnopravnost na vsih slovenskih progah bodisi južne ali državne železnice. Konečno je izjavil g. dr. Franc Raday, da ne kandiduje več. Govornikom zahvalil se je kmet Pišek, na kar je g. predsednik dr. L. Gregorec zaključil zborovanje.

(Iz Kostivnice.) Vesele in veličastne dni smo imeli pri nas, ko se je delila sv. birma. Radostno je bilo slišati, ko so otroci in odraseni tako lepo odgovarjali na razna vprašanja višjega duhovnega pastirja in upamo, da smo zadovoljili mil. knezoškofa z našim znanjem krščanskega nauka. — Naš čast. kaplan g. A. Rozman odšel je na začasni dopust radi bolezni. Dal Bog, da se nam kmalu povrne zdrav in vesel. — Farno cerkev bomo lepo okrasili, sedaj se lika in zlati veliki altar. Za denar nam gre trda, pa bode že kako z božjo pomočjo. — Letina lepo kaže, da bi le ne bilo kakih ujim in nesreče.

(Iz Sevnice.) V nedeljo dne 14. junija t. l. pripetila se je pri nas nenavadna nesreča. Naši nemškutarji in Nemci praznovali so god kot povabljeni gosti pri nekemu tržanu, ki je, akopram Sevnčan, za „nemško misel“ vnet. Da se jih je na „tako“ povabilo zbralo kar le mogoče, se ob sebi razume. Gostili so se baje do ranega jutra. Med vabljenici bil je tudi neki koncipijent našega „priljubljenega“ dr. A. Kautschitscha, kateremu je bilo še vse to premalo in se je zjutraj podal še čez Savo na Kranjsko, tamošnje pijače pokušati. Precej natrkan pade mu v misel, da bi se v Savi malo ohladil in ker je predrznež že baje meseca marca in maja Savo preplaval, reki: „was diese Lacke“ spusti se kmalu vanjo, a nazaj ga ni bilo več, „pretežak“ je menda bil in kaj kmalo pod vodo izginil. Ker je slučaj videlo več ljudi, storili so se takoj priprave k rešitvi, a prepozno je bilo. Nesrečneža so mrtvega izvlekli. Vidi se zopet sila in moč vode. Prenapetnem pa naj bode to v svarilo, da ne zapajo preveč vodi, posebno kadar so natrkani.

(Na Vidmu) je bila v torek dne 23. t. m. lepa slavnost. Šolska mladina je obhajala svoj

najlepši praznik, god svojega patrona in ob enem dobila lepo zastavo, na kateri ste podobi sv. Alojzija in Matere Božje. Ob enem je bilo ta dan prvo sv. obhajilo. Lepa svečanost je bila s tem primerno končana, da so bili obhajanci v župnišči gostoljubno pogosteni.

(Brežki okrajni zastop.) Pred upravnim sodiščem v Beču vršila se bo dne 4. julija t. l. obravnava o pritožbi, katero je vložilo lansko leto 7 veleposestnikov brežkega okraja, zoper čudno postopanje c. kr. okrajnega glavarstva v Brežicah, odnosno c. kr. namestništva v Gradcu pri sestavi imenika in pri reklamacijah.

(Notar za Brežice) g. Kazimir Bratkovič preseli se z dnem 1. julija z Rogatca v Brežice. Ravno o tem času pa zapusti g. notar dr. Franc Firkas Brežice in se preseli v Maribor.

(Struga pri Brežicah) se bode s pomočjo dežele zasula. Ta struga je panoga Save, pa zastaja baš pred mestom. Iz nje izpuhtevajo najbrž škodljivi plini, tako, da so opazovati znabiti radi tega v Brežicah, slučaji neprijetne mrzlice.

(Narodna čitalnica v Ptuj) priredi na dan sv. Petra in Pavla t. j. 29. rožnika t. l. popoldne izlet k Sv. Marjeti, pri katerem igrajo čitalnični tamburaši v gostilni g. Mikla.

(Ljutomerski Slovenci) so si lansko leto komaj priborili to trohico pravice, da je občinski urad slovensko in nemško razglaševal razne oklice na trgu. Dne 20. t. m. smo pa čuli tak razglas na trgu samo v nemščini in sicer od — načelnikstva okrajnega zastopa, ki je v narodnih rokah. Naravnost povemo, da nas je to silno presenetilo.

(Vabilo) k zborovanju ljutomerske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda, ki se bode vršilo dne 5. julija t. l., ob 4. uri popoldne, v krčmi g. M. Vavpotiča v Noršincih, po sledečem vspešnem: 1.) Pozdrav predsednika. 2.) Poročilo blagajnika in tajnika. 3.) Volitev novega odbora. 4.) Vsprejemanje novih udov. II. Zabavni del. 1.) Tamburanje slavnega cvenskega tamburaškega zbora. 2.) Petje. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

(Iz Jarenine.) Huda nevihta je 19. t. m. prihrula ter toča oklestila skoro tretjino fare. Šiba je tem hujša, ker je letos vse obilen pridelek obetalo. Vse nade kmetovalca so bile uničene. Dne 22. junija popoldne je razsajala zopet huda nevihta brez toče. Blisk za bliskom je švigal v zemljo. Blisk zadal je tudi eno hišo, kjer so stanovalci bili ravno pri molitvi in ubil enega dečka; na drugem kraju pa je ubil eno kravo, katera je na pašniku pod drevesom stala.

(Metoda nemškega jezika.) Da naše šolstvo vsestransko napreduje, je znano. Ta napredek opazujejo tudi c. kr. nadzorniki, okrajni in deželni. Seveda zapazijo semtertje kako pomanjkljivost, ki se pa lahko odstrani. O raznih metodah se oni navadno pohvalno izražajo, le metoda nemškega jezika po slovenskih šolah jim ne ugaja. Naši slovenski otroci jim navadno premalo nemško znajo, nemški jezik jim premalo točno teče, ne morejo se še gladko izraževati itd. Vse to pripisujejo nekateri nadzorniki in to celo prve glave le slabi metodi. Ali pa je to mogoče, da bi izvrsten učitelj, ki se sicer pri vseh predmetih poslužuje najboljših metod, ravno pri nemškem jeziku ne rabil dobre metode? Ne, nikakor ne. Ker nimajo slovenski učitelji nikakoršne mrznje do nemškega jezika, rabijo tudi pri tem predmetu metodo, po kateri bi najprej prišli do svojega smotra, t. j. da otroci znajo tudi nemški jezik brati, pisati in se v tem jeziku kolikor mogoče pravilno izraziti. V ta namen je treba gojiti čitanje, pravopis, slovnico in spise. A za vse to je tako malo ur odločenih, da učitelj ne more veliko doseči, ker drugim predmetom ne sme jemati ur, da bi jih nemščini dodajal. Nadzorniki priporočajo slovenskim učiteljem, da bi se le veliko v nemščini pogovarjali. Moj Bog, kje bi učitelj čas jemal za nemško konverzacijo! Kako naj se pa konverzacija vrši, predno nimajo otroci najpoglavnejših pojmov iz oblikoslovja nemške slovnice?! Ne zahtevajte torej gg. nadzorniki ne-pedagoške metode od slovenskih učiteljev!

(Odlikovanje.) Dr. Evgen Netoliczka, namestniški svetovalec v Gradcu, bivši okr. glavar v Celji, odlikovan je od presv. vladarja z redom železne krone III. vrste.

(Gornji Štajerci) ugibljejo in priporočajo, kako naj bi vlada objavljala svoje postave in razglase, da jih zve kmečko ljudstvo in se jih priuči, da ne pride radi nevednosti postave v škodo. Nasvetuje se marsikaj in bi bilo tudi za gotove kraje primerno, vendar ne povsod. Pri nas je gotovo najboljša, če se vlada poslužuje časopisov, a zbrati mora tiste, ki jih ljudstvo čita, kajti gotovo je ni pri nas vasi in sela, da bi vsaj eden ali dva izvoda kakega časnika ne zahajala tje — in ne morda nemška glasila in uradni list — katerih nobeden kmečki človek pri nas ne pozna. Naše ljudstvo čita rado, a čita le liste, katere razume in od katerih ima kaj poduka.

(Dolenjeavstrijsko namestništvo) prepovedalo je uvoz prašičev iz Štajerske. Prepoved dobi veljavo dne 30. t. m.

(Štajerska kmetijska družba) je letos 26 oseb odlikovala radi njihovih zaslug, katere so si za napredek umnega kmetijstva pridobile. Med temi so trije Slovenci in sicer potovalni učitelj Ivan Bele v Mariboru, ki je dobil srebrno društveno svetinjo. Anton Šijanec, nadučitelj pri Sv. Jurju pod Taborom in Anton Farčnik, nadučitelj na Polzeli, ki sta dobila vsak po 40 kron. Poslov je bilo 57 obdarovanih in med temi jih je 8 iz Spodnjega Štajerskega in sicer 7 iz mariborskega in 1 iz marenberškega okraja. Tudi ti so navadno le pri Nemcih v službi.

Druge slovenske novice.

(Električna železnica v Ljubljani.) Bero-linska „Elektricitätsgesellschaft“ se je te dni obrnila na ljubljanski magistrat, da zgradi v Ljubljani na lastne stroške električno železnico, če je le kaj upanja, da bi se podjetje, če tudi nizko, obrestovalo. Društvo je prosilo mestni magistrat za potrebne podatke.

(Starinske najdbe) Pri podiranju hiš v Ljubljani našli so ostanke nekdanje naselbine ribičev in brodarjev; ki so bivali okrog cerkvice sv. Miklavža. Ogljena plast dokazuje, da je to naselbino pokončal ogenj.

(Gospodarja ustrelil) je v vasi Baželj občine Predvor na Gorenjskem njegov hlapec Kristan dne 16. t. m. Gospodar Matija Platič je bil takoj mrtev. Morilca pa so še tisti dan zandarji prijeli.

(Utonil je) dveletni Miha Resman v Begunjah na Gorenjskem. Varovala ga je štiri in osemdesetletna Franca Anderb, ki ni dovolj pazila nanj.

(Olepševalno društvo) snuje se v Radovljici na Kranjskem. Društvo bode imelo namen, delovati za olepšanje mesta in okolice in privabljanje letoviščarjev v Radovljico in okolico. Društvo ima že 33 udov in začne delovati, ko se potrdijo pravila.

(Strelna) je dne 17. t. m. zažgala vinski hram Antona Mrčine v Komenu pri Trebelnem. Škode je 300 kron.

(Nova župnija) osnuje se v Velikih Poljanah na Dolenjskem. Obsegala bode več vasij, ki so dosedaj pripadale k ribniški župniji in nekaj pod župnijo Št. Gregor.

(Gledališče bralnega društva v Krškem.) II. predstava diletantov. V nedeljo dne 28. junija 1896. A. Dva gospoda pa jeden sluga. Burka s petjem v jednom dejanji. Po Goldoniju poslovenil Dav. Hostnik. B. Prosta zabava. Vstopnina 30 kr., s sedežem 50 kr. Pričetek ob 8. uri zvečer.

(Strelna) je ubila dne 16. t. m. blizu cerkve sv. Jakoba na gori blizu Predvorja nekemu pastirju kravo. Drugi kravi se je le odbil jeden rog, ko je padla omotena. Pastirju pa se ni nič zgodilo.

(Svinjska kuga) se zelo širi po Kranjskem. Z vtihotapljenjem hrvatskih prešičev so jo bili zanesli na Kranjsko, kjer bode ljudstvo trpelo veliko škodo, ker bode gotovo dalje časa na vse strani zaprtja in ker bode marsikomu pocerala živad, za katero bi stržil sicer lepe novce.

(Novi tržaški škof) je zaveden Hrvat in se je rodil na Voloskem. Gimnazijo je obiskoval na Reki, bogoslovje pa v Gorici. V mašnika je bil posvečen dne 24. septembra 1893. leta, potem je malo časa kapelanoval v Istri, potem je prišel za kapelana v Trst. Leta 1896. je bil ime

novan za župnika v Lourani, kjer je ostal do 1880. leta. Ta čas bil je župnik Šterk tudi okrajni šolski nadzornik. Za njegove zasluge za šolstvo mu je podelil cesar zlati križ s krono. V tej dobi je bil Šterk v jednom zasedanju tudi deželni poslanec, ter se je zvesto držal slovan-ske stranke. Leta 1880. je prišel Šterk za kano-nika v Trst, a kmalu je postal stolni župnik in dekan. Po 14letnem delovanju je prišel za škofa na Krk, od koder se sedaj vrača kot škof v Trst.

(Tržaški vodovod.) Trstu silno primankuje vode. Tržačani bi zanj plačali milijone, a je ni dobiti. Bistrica ne pusti oblastvo odpeljati v Trst, ker jo potrebujejo domačini. Sedaj je nemški inženir Wöhlbier na to prišel, da bi se voda napeljala iz Planine in sicer Maleničica. Po mnenju tega inženirja je tudi dovolj vode za Trst in domačine. Prebivalci ob Planini se pa le boje, da bi ob suši manjkalo vode. Ob suši prihajajo ljudje v Planino po vodo več ur daleč. Zato je še dvomljivo če Trst dobi to vodo. Draga bode vsekako, kajti odškodovati bode treba posestnike žag in mlinov. Vodovod bi stal kacic 8 milijonov. Napraviti bi bilo treba tudi nekaj podzemeljskih rovov. Ker Planina leži 461 metrov nad morjem, bi voda kar sama tekla v Trst.

(Zaradi detomora iz Afrike pripeljana.) Zaradi detomora so pripeljali iz Aleksandrije v Trst na Lloydovem parniku deklo Marijo L. Tamošnji konzul jo je odposlal goriškemu sodišču, ker je sumno, da je skrivaj porodila in umorila otroka. Dekla je doma iz Riefenberka na Goriškem.

(V vodo skočil) je v Sagrađu pri Gorici Pavel Marišic iz Opatjega sela. Vtonil je v soških valovih.

(V gostilni umrl.) V Gaberju na Goriškem je umrl v gostilni nagle smrti štiri in šestdesetletni Janez Pegan. Imel je pred seboj četrt litra vina in košček kruha. Bil je ravno črešnje prodal.

(Višja dekliška šola v Gorici.) Goriško društvo „Sloga“ vzdržuje sedaj tri otroške vrtece, osem razredov ljudske šole in dva obrtna razreda, kar stane na leto 8000 gld. Sedaj pa misli to društvo na ustanovitev višjega slovenskega dekliškega zavoda, ko bode lahko opustilo ljudsko šolo, kedar mestna slovenska ljudska šola dobi v mestu primerno stanovanje, da bodo vanjo mogli hoditi slovenski otroci.

(Gadje v Istri.) Po mnogih krajih v Istri kar mrgoli strupenih gadov. V Kostavičini so gadje v 14tih dneh upičili osem ljudi.

Druge avstrijske novice.

(Nadvojvoda Oton) je odločen baje za bodočega vladarja avstrijskega, ker je njegov starejši brat Franc Ferdinand Este bolehen. Tako se da soditi iz novice, katero je priobčil dunajski „Vaterland“. Nadvojvoda se po tem poročilu v kratkem preseli na Dunaj in prevzame posle, katere je imel njegov pokojni oče nadvojvoda Karol Ludovik in nekaj reprezentacijskih dolžnosti, katere je preje v cesarjevem imenu izvrševal cesarjevič Rudolf. Nadvojvoda je razpustil svoj dvor in bode njegovo novo osobje podvrženo cesarskemu dvoru. Nadvojvoda Oton je porojen dne 21. aprila 1865. leta v Gradcu. Po dovršenih srednjih šolah je poslušal tudi predavanje v modroslovju in pravoslovju. Sedaj služi pri huzarjih in je polkovnik v Šopronju ter znan kot dober jezdec. Poročil se je dne 2. oktobra 1886. leta z nadvojvodinjo Marijo Josipino, hčerjo saksanskega princa Jurija, ki mu je povila dva dečka Karola in Maksa. Nadvojvoda Oton je bival tudi nekaj časa na Koroškem, služujoč pri dragoncih.

(Državni zbor) se snide zopet dne 20. septembra t. l. V jesenskem zasedanju bode rešil domovinski zakon, predlogo o borznem davku in morda tudi še uvodni zakon k civilnopravdnemu redu. Državni proračun pride pa še le o novem letu v zbornici na vrsto. Zastopniki mest bodo napeli vse sile, da bi zavlekli še premembo domovinskega zakona; židovskim prijateljem pa posebno malo ugaja, da se misli povekšati borzni davek.

(Odsek za civilnopravdni red) je zavrgel predlog gospoda dr. A. Ferjančiča, naj se določi, da

morajo biti enakopravni vsi deželni jeziki v občevarnji s strankami. Pravosodni minister grof Gleispach se je upiral temu in zatrjeval, da pri sodiščih ostane vse pri starem in se ni bati, da bi se narodna enakopravnost ne spoštovala. Nam se čudno zdi, da se vlada tako brani take določbe, če že sama hoče, da se bode v tem smislu ravnalo. Nam se le dozdeva, da se skušajo s tem odpreti jedna vrata za nemško uradovanje v slovenskih deželah. Glasoval je za Ferjančičev predlog jedini Slovenec v odseku g. Višnikar. Mladočehi so nas pustili na cedilu, sklicujoč se na to, da bodo ob ugodnem času sami stavili mnogo obširnejši predlog. Seveda s tem nam ni nič pomagano, kajti verjetno ni, da bi položaj bil kmalu tak, da bi se vsprejel še kak dalje segajoči predlog.

(Dvornega svetnika Abrama.) katerega je bil minister grof Schönborn poklical za poročevalca o slovenskih stvareh v pravosodno ministerstvo 1892. leta, so zopet predstavili k najvišjemu sodišču, kjer je poprej služboval. Cesar mu je pri tej priložnosti podelil mali križec Štefanovega reda. — Dr. A. Gertscher, naddržavni pravdnik v Trstu pa je imenovan ministerijalnim svetnikom extra statum in bode najbrž naslednik Abrama.

(Nuncijem) na Dunaju je papež imenoval monsignora Talijanija.

(Učiteljsko katoliškega šolskega društva na Dunaju) je vlada na veliko jezo liberalcev priznala pravico javnosti. Liberalci se boje, da bodo v mnogih občinah imeli rajše učitelje iz tega zavoda, kakor iz državnih učiteljskih. Katoliško učiteljske je pot do katoliške ljudske šole.

(Nemška narodna stranka.) Osnovala se je nova stranka, ki se imenuje nemška ljudska stranka, a njen program je znani program narodnih Nemcev. Ta stranka hoče odločno delovati na to, da se ohrani in utrdi zveza z Nemčijo. Nova stranka bode delovala na to, da bi se uresničila želja narodnih Nemcev, da se Avstrija in Nemčija najprej združita v carinskem oziru. Za tem bi pa sledilo daljše zblíževanje, dokler bi Avstrija ne postala nemška pokrajina. Seveda do tega ne pride. Nadalje zahteva stranka, naj se nemštvo varuje s posebnimi zakoni. V tem pač razumeva to, da se nemščina proglasi za državni jezik in se jej da taka veljava, kot jo ima madjarsčina na Ogrskem. Da bodo pa mogli Nemci gospodariti v Avstriji, naj se Galicija odcepi od dežel zastopanih v državnem zboru. Židje se morajo odstraniti iz javnega življenja. Nadaljevati se mora volilna reforma in svoboda mišljenja. Gojiti je odločno socijalno politiko s preosnovo delavskih razmer z ustanovitvijo zavarovalnic za starost in onemoglost. Zahtevajo se temeljite preosnove v kmetijskih in v obrtnih stvareh in varstvo pred kapitalistično špekulacijo. Pogodba z Ogersko naj se odkloni, ako se Madjari ne zadovoljijo s pravičnim doneskom. Nova stranka bode Slovanom še sovražnejša, kot je nemškoliberalna in biti bode nam ž njo hud boj.

(Dolenjeavstrijski deželni zbor) se snide dne 1. julija t. l., da bode sklepal o premembi volilnega reda, ko vlada ni predložila v cesarsko potrjenje načrta novega volitvenega reda, katerega je bil vlani sklenil deželni zbor. Zbor je bil sklenil, da se uvedo neposredne volitve v kmetijskih občinah, da se voli v vsaki občini, če je le dvajset volilcev. Vlada je zahtevala, da mora biti najmanj 80 volilcev in je pozneje bila voljna odjenjati, da naj doma volijo vse občine, če imajo le 40 volilcev. To je tudi povod, da se novi volilni red ni potrdil. Sedaj se bode pa stvar hitro rešila, kajti vlada in vse stranke so se dogovorile, da more volilni kraj biti s 150 prebivalci brez ozira na to, koliko je volilcev. Stvar je važna zaradi tega, ker bodo tudi za državni zbor neposredne volitve, ko se vpeljejo za deželni zbor. Upati je pa tudi, da ne bode vlada ugovarjala, če se tudi drugod jednako premeni volilni red za deželne zbore.

(Kompromis v gorenjeavstrijskem veleposestvu.) Nemški liberalci se trudijo, da bi se v gorenjeavstrijskem deželnem veleposestvu sklenil kompromis za bodoče volitve. Konservativci se temu upirajo. Vlada pa dela baje za liberalce. Liberalni listi se jeze, da konservativci nočejo

slišati o nobenem kompromisu. Liberalci so čudni ljudje. Koder so v večini, beračijo za kompromise, a kjer niso v večini pa ne hote nič slišati o kakem kompromisu.

(Krone ogrske tisočletnice.) Povodom tisočletnice ogrske države, je dala ogrska vlada kovati tisoč kron, na katerih je doprsna podoba cesarjeva s krono in plaščem sv. Štefana. Okrog cesarjeve podobe je nek madjarski napis. Na drugi strani je upodobljen Arpad na konju. Obdaja ga skupina, ki simbolizuje prisvojitve sedanje Ogrske po Madjarih. Te krone imajo v prometu isto veljavo kakor druge krone.

(Zakon zoper sleparije pri volitvah) je sklenila ogrska zbornica poslancev. Na nekatere čudne določbe tega zakona smo že mi opozorili čitatelje „Domovine“. Mej drugimi tudi določa ta zakon, da se kaznuje z zapornim do jednega leta ali z globo do tisoč kron, ako bi se v cerkvi agitovalo za kako stranko, ali če bi duhovnik komu odrekel sv. zakramente, ali vsaj pretel, da jih ne dobi, če ne voli po njegovi želji. Mi le vprašamo, kako se bodo kaznovali uradniki, ki svojo uradno oblast zlorablajo v korist vladne stranke? Jih bodo li tudi za jedno leto poslali v zapor?

Ogled po širnem svetu.

(Botrovo darilo.) Znano je, da je bil ruski car bôter pri popravoslavljenu bolgarskega prestolonaslednika Borisa. Sedaj je pa car podaril Borisu 3000 pušk in 150 topov in veliko smodnika. S tem je dal ruski car razumeti, da bode bodočemu bolgarskemu vladarju naloga osvoboditi Bolgare, ki so še pod turškim jarmom.

(Razširjenje volilne pravice na Holandskem.) Tudi na Holandskem je sklenil državni zbor razširiti volilno pravico. Novi holandski volilni zakon je skoro popolnoma podoben belgijskemu. Število volilcev se ž njim podvoji.

(Italija in Francija.) Italijanska vlada se skrivaj pogaja s Francijo radi trgovske pogodbe. Če bodo ta pogajanja imela vseh, se misli Italija v političnem oziru zblížati s Francijo. Potem bode pa proti Angliji, Nemčiji in Avstriji, s katerim je dosedaj bila v prijateljstvu, premenila politiko. Italijani se nadejajo, da jim bode v vnanje političnem in gospodarskem oziru več koristilo prijateljstvo Francije, kakor pa prijateljstvo omenjenih držav. V Italiji bode taka politika tudi bolj priljudna, ker Italijani hrepene, da bi odtrgali Avstriji Trst, Istro in italijanski del Tirolske.

(Varnostne razmere v Carigradu.) Dne 13. junija t. l. je v Carigradu ubil neki turški vojak nekega Armenca. To je vzbudilo mej Armenci veliko nevoljo. Drugi dan najdejo na ulici ubitega nekega Turka, ki je bil v službi pri turški tajni policiji. Ubili so ga gotovo Armenci. V Carigradu se boje, da pride do velicega pobijanja mej Turki in kristjani.

(Vstaja na Kreti) traja dalje. Sultan obeta vstašem, da se jim bode prizaneslo, ako se udajo, a vstaši se za vabljive turške besede dosti ne zmenijo. Drugače baje ne odlože orožja, če se Kreti dovoli taka samouprava, kot jo je imela Vzhodna Rumelija. Take samouprave pa Turčija ne more dovoliti, ker se boji, da se potem jednokrat zjedini Kreta z Grško, ne da bi v Carigradu vprašali za dovoljenje, kakor se je zjedini Vzhodna Rumelija z Bolgarijo. Po sredi Krete vstaši in Turki vedno požigajo vasi. V obrežna mesta je že pribežalo nad 4000 ljudi, ker so jim požgali hiše.

(General Baratieri) je bil pred vojnim sodiščem oproščen, a brez kazni vendar ne odide. Začela se bode najbrž proti njemu disciplinarna preiskava, katere posledica bode, da tega generala izbacnejo iz italijanske vojske.

(General Baldissera) je jako nezadovoljen v Afriki, ker so mu odvzeli skoro vso vojsko. Boji se, da mu ne bode mogoče obraniti italijanske nasebine proti domačimi rodovi. Zato je pa poprosil ministerstvo, naj ga odpokliče iz Afrike. General se sklicuje na svoje slabo zdravje, kakor je običajno v tacihi slučajih. Laška vlada, da ga potolaži, poslala mu je velik red, ki pa gotovo ne bode posebno uplaval.

Dopisi.

Iz Nazareta v Savinjski dolni.

Dobrotna je ognjena moč,
Dokler strahvati jo je mogoč;
A strah in grozo naredi
Če uide ogenj iz peči!
Plamen po vseh stenah plava —
Ogenj se po tleh vali; —

Dobro leto je poteklo po strašni noči vlaškega potresa, in obupni glas nas o polnoci kliče v pomoč; pri Turnškem gori! Komur je plemenita rodbina Turnškova znana, on bo umel strah, ki se je vse soseske polastil. Kar je le moglo, bilo je na nogah, ter hitelo k pogorišču.

Kakor kri se že žari,
To svetloba dneva ni —

Občani vsi zbegani hitijo od vseh strani, da rešijo, kar se rešiti da. Mlado in staro nosilo je vodo, da otmejo vsaj hišo; ker ogenj se je vnel najpreje v skladnici za blago. A težko bi se rešila hiša, ako bi vrle požarne brambe iz Mozirja ne bilo tako hitro v pomoč. Ter zares po velikem trudu mozirskih gasilcev ter dobro došle požarne brambe iz Rečice se je ogenj v skladnici za blago lokalizoval ter udušil. Zgorelo je žalibog posebno veliko žita, kakor tudi drugega blaga, ali jednoglasen vzdih se nam je izvil iz prs: hvala Bogu, da je hiša oteta!

Zahvaliti se imamo le požarni brambi mozirski kakor tudi rečiški, da ni cela soseska kup pepela. Slava vsem! Še strahom se bomo spominjali noči od sobote na nedeljo, a pozabili nikdar ne bodemo ljubavi izkazane po vrljem županu g. Antonu Goričarju, kakor hrabrem načelniku požarne brambe gosp. Alojziju Goričarju iz Mozirja. —

Iz Šmarja. (Pregledovanje in premiranje bikov.) Dne 9. t. m. vršilo se je za naš okraj pregledovanje in premiranje bikov.

Sledeči posestniki so dobili za svoje bike darila: 1. Jernej Drogenik na Belem 35 gld. 2. Franc Detiček v Mestinji 25 gld. 3. Vinko Šorn v Pristavi 25 gld. 4. Franc Artnak v Slivnici 15 gld. 5. Miha Lorgar v Dvoru 15 gld. 6. Andrej Zupanc v Pristavi 15 gld. 7. Jože Vračko v Grobelcah 10 gld. 8. Franc Senica na Ponkvi 10 gld. 9. Miha Lorgar v Dvoru 5 gld. 10. Miha Pepevnak pri Sv. Ožbaltu 5 gld.

Dovoljenje (licenco) za spuščanje bikov so dobili tudi še: Jakob Bolha v Javorji; Gašpar Čanžek pri Sv. Vidu; Anton Bevcer v Zibiki; Valent Repec v Voducah; Janez Hajnšek v Zibiki; Blaž Čanžek na Žusmu; Janez Polajžar na Žusmu; Jože Romih na Žusmu; Blaž Čuješ v Brezji.

V obče so se prignali letos lepši biki, kakor lani. Minolega leta od okrajnega odbora nakupljenih pet bikov so vsi razun Leberjevega v okrogu, prav dobro uspeli.

Pregledovalna komisija je sklenila, da morajo tiste lanske leto za bike obdarovani posestniki prejeti premije vrniti, ker so bike pred letom prodali. namreč: Miha Bekoš, Bolovo, Matevž Strašek, Sv. Peter, Anton Žuraj, Hrastje, Janez Hajnšek, Zibika, Martin Založnik, St. Janž. Okrajni odbor si prizadeva, da bi spravil med posestnike kakor največ dobrih bikov; posestniki jemljejo premije, bike pa poprodajajo mesarjem in kupcem! —

To je res treba, da pregledovalna komisija napravi red; kdor noče, ali ne more držati bika za plemo vsaj leto dni, naj ne jemlje premije!

Premije vzeti, bika pa brez vzroka na tihem prodati, se pravi nepošteno ravnanje! —

Za letos naročil je okrajni odbor pri kmetijski družbi v Gradci osem bikov; od teh je štiri že dne 10. t. m. pri licitaciji v Celji kupil, štiri pa še ima obljubljene do jeseni. Zakaj neki sprejema sl. kmetijska družba naročila na bike in vadije na te, zakaj dela stroške, če potem ne more nakupiti potrebno število bikov? Ali družbino vodstvo misli, da zna le gosp. tajnik Müller bike kupovati in drugi njihče?

Letos kupljene bike so vzeli od okr. odbora posestniki: Jakob Artiček, Hrastje, Jože Bračko, Grobelce, Jože Klemenc, Koretno, Juri Drogenig, Pristava.

Sv. Peter pod sv. gorami. Dne 11. t. m. birmali so milostljivi knezoškof v tukajšnji župnijski cerkvi okoli 350 otrok. Dne 10. t. m. popoldne ob polu 4. uri sprejelo je višjepastirja

pri županovi hiši in slavoloku tukajšnje duhovsko in posvetno razumništvo, šolarji petrazrednice in precejšnje število kmetskega ljudstva. Po prijaznem pozdravu od strani duhovnikov, župana in učenke Černelč Jožefa, katere je v imenu učencev v znak udanosti, ljubezni in pokorščine izročila milostl. knezoškofu krasen šopek cvetlic, podali so se učenci v cerkev, kjer se je vršil izpit iz krščanskega nauka. Višjemu nadpastirju v čast dobila je cela vas praznično lice, raz vsake strehe plapolala je slovenska, tu in tam tudi cesarska zastava, mnogo je bilo slavolokov postavljenih in možnarji so pokali, da je bilo veselje. Na večer počastili smo svojega milostl. knezoškofa s serenado.

Krasno bilo je gledati veliki krog raznobarnih lampijonov okrog domačega pevskega zbora in množica čestilcev in poslušateljev klicala je: „Živili vladika!“ Pod vodstvom gosp. nadučitelja Moric-a popeval je zbor jako dobro. Uže pri drugej pesmi pritekli so mil. knezoškof spremljeni od preč. g. dr. Lipolda-a med pevce ter se vsakemu posebej osebno zahvalili. Ko se izvejo, da so vsi pevci domači, ter da so v primeroma kratkem času tako vrlo izvežbali, bili so tako veselega srca, da so želeli še jedno „domačo“ slišati, katero so veseli pevci tudi takoj zapeli. — Po slovesnem birnanji predstavili so se višjemu nadpastirju: gospod vodja okraj. glavarstva F. Tax, cerkveni ključarji, učiteljstvo, občinski zastop z obč. zdravnikom dr. Firbas-om, obilo duhovnikov Hrvatov itd. V gostoljubnej hiši dr. Lipolda zbralo se je potem nad 30 gospodov k skupnemu obedu. —

Omeniti še gre, da so mil. knezoškof v pridigi spodbujali občane k zidanju nove cerkve, v kateri namen je uže po „cerkvenem krajcarskem društvu“ nabranih 5817 gld. ter ta znesek kar sami zvišali z darom 200 gld. Bog plati! Želeti je omenjenemu društvu največjega uspeha, preblagemu g. dr. Lipoldu pa gre iskrena hvala na njegovem trudu! —

Ljutomer. (Slavnost petindvajsetletnice učiteljskega društva.) Veselje in radost navdaja vsacega društvenika, ako vidi kako lepo se razcvita društvo katerega ud je tudi on. Ponosni smo tudi mi ljutomerski učitelji na naše društvo, katerega petindvajsetletnico smo obhajali dne 11. t. m. v prijaznem Ljutomeru. V kratkih potezah hočem dragim čitateljem tu popisati to lepo slavnost, katere se bode vsak udeleženec z veseljem spominjal. Tudi nebo se je veselilo te jubilejske slavnosti in dobrohotno je slavljence obvarovalo dežja. Jutro je bilo krasno in zgodaj so že dohajali ljubi gosti v naš trg. Ob 10. uri pričela se je slavnost s sv. mašo, katero so iz prijaznosti služili ljutomerski in sv. miklavški kaplani. Krasno petje se je čulo v cerkvi, vsa čast ljutomerskemu pevskeму zboru, kateri je kaj ubrano pel. — Po sv. maši podalo se je vse zbrano učiteljstvo, kakor tudi njih prijatelji in sploh dobrotniki šol v telovadnico Fran-Josipove šole.

V lično okinčani telovadnici zbralo se je mnogo občinstva, opazil si tu glavarjevega namestnika g. Suppanchicha pl. Haberkorn, nadzornika Rannerja, g. dekana Skuhala, g. šolskega ogleda Kukovca in mnogo družih cenjenih gostov, č. duhovščino, obilo učiteljev iz Ormoža in orm. okraja, iz ptujskega in gornjeradgonskega okraja. Bilo je zbrano samo odlično društvo. Najpoprej je zapelo učiteljstvo društven Hladnikov „Pozdrav“. Kmalu za to krasno pesmijo pa pozdravi predsednik društva g. nadučitelj Robič vse navzoče goste. Zahvalili in čestitali so društvu glavarjev namestnik g. Suppanchich, g. Ranner, nadučitelj s Huma, g. Porekar. Zopet je zapei moški zbor: „Učiteljsko himno“. Nato nam je nadučitelj Robič v kratkih in mičnih besedah podal zgodovino društva ter se spominjal vstanovnikov g. Kryla, g. Postružnika in še nekatereh družih. Veliko zaslug pa je imel pri tem društvu tudi ranji Josip Freuensfeld, I. Hrovat, in drugi. Po končanem govoru prečital nam je še častitke, katere so došle povodom petindvajsetletnice društvu. Slišali smo konečno še novo pesem nalašč za to slavnost prirejeno od nadučitelja Schneiderja. Navdušeni poslušalci odlikovali so nadarjenega pevca z burnimi „živijo“-klici. Pesem se je morala večkrat ponoviti.

Končano je bilo slavnostno zborovanje, učitelji so zapustili telovadnico, ogledali pa so si lepo šolo in jako zanimiva učila.

Skupen banket je bil v pivarni g. Vavpotiča. Zbralo se je tudi tu mnogo učiteljev, učiteljic in prijateljev šole. Med govori in prijaznem občevanju dragih kolegov je čas kar hitro potekel. Napivali so, presv. cesarju, namestniku, č. duhovščini, gostom došlim iz Kranjskega (gosp. Lapajne) in še drugim. Petje ljutomerskega mešanega zbora nas je tudi kar iznenadilo z vrsto lepih pesmi. Naposled je zapel še slavni ljutomerski kvartet: „Njega ni“ in „Planinsko rožo“. V veseli družbi je hitro potekel čas; ločiti smo se morali, podali smo si še roke ter si obljubili, da se vidimo, ako doživimo tudi jubilejsko slavnost petdesetletnice. Bog živi slavno ljutomersko učit. društvo. Vivat, floreat, crescat!

Narodno-gospodarske novice.

Občni zbor kmetijske družbe kranjske.

Kmetijska družba kranjska je za Slovence sploh velicega pomena. Ta družba je slovenska, dočim se pri štajerski in koroški kmetijski družbi slovenstvo prezira in zatira. Poslednja leta kranjska kmetijska družba lepo napreduje in marljivo deluje kakor malokatera druga.

Dne 12. junija t. l. je ta družba imela občni zbor. Predsednik cesarski svetnik Murnik je v svojem nagovoru pojasnjeval sploh položaj kmetijstva in delovanje družbe v minulem letu. Spominjal se je tudi smrti nadvojvode Karla Ludovika, velikega pospeševalja kmetijstva in končal svoj govor s slavo cesarja.

Ravnatelj gosp. Pirc je potem obilno poročal o društvenem delovanju. Družba ima 83 podružnic in 3500 članov ter je minulo leto imela 121.802 gld. denarnega prometa. Na družbeni podkovski šoli je vlani bilo 20 učencev. Učil je na zavodu dosti. Lani se je podkovalo nad 1000 konj. V ogledovanju mesa so se učenci vadili v mestni klavnici.

Iz družbene drevesnice se je lani oddalo 15000 visokodebelnih drevesc. Ker je drevesnica premajhna in je potreba drevesc vedno večja in prst v drevesnici vedno peša, ker se že 80 let vzgajajo ondu drevesca, bode treba gledati, da družba dobi novo večjo drevesnico. Sedanja drevesnica se bode dala kot stavbinski prostor dobro prodati. Zato si je glavni odbor izprosil od občnega zbora pooblastilo. Na družbinem vrtu so se poskušala tudi nekatera žita in novejšje vrste krompirja.

Družbeni vzorni dvorec na Viču ima namen izrežati plemenske bipe plemenitih pasem. Na tem dvorcu se je uspešno gospodarilo in se vsa živina izborna sponaša.

Družbeno uradno glasilo „Kmetovalec“ sedaj izhaja v 4000 izvodih. Kmetijska rastlinstva je družba pospeševala s tem, da je za člane dobivala dobra semena. Posebno se je dosti naročilo ruskega lanu. Naročilo se je pa tudi raznih žit in krompirja. Družba je posredovala tudi pri nakupovanju umetnih gnojil in modre galice za škropljenje po vinogradih. Umetnih gnojil se je porabilo deset vagonov, modre galice pa 600 meterskih centov. Po nižani ceni je družba dajala čudi trtne škroplilnice. Nekaj jih je tudi podarila. Sodelovala je družba pri ustanavljanju naprav za koristno porabljenje sadja. Lani so se otvorili na Kranjskem dve taki napravi.

V povzdigo govedarstva je družba razdeljevala čistokrvne bipe in prirejela premovanja. Oddajala je ovne berganske pasme in mrjasce bele angleške velike pasme. Družba je skrbela za razširjenje kmetijskih strojev in za kmetijski pouk. Konjerejski odsek je pospeševal vse konjerejske stvari v deželi, ribarski odsek je pa vodil ribje vališe in vzgojevališče na Studencu pri Ljubljani. Ravnateljstvo poročilo se je vzelo z odobravanjem na znanje.

O računskem zaključku je poročal odbornik Lenarčič. Dohodkov je družba imela 60.901 gld. Družbeno imetje znaša 38.824 gld. in se je vlani pomnožilo za 213 gld.

Potem je bila v razpravi dolga vrsta predlogov. Grajščak Kump je predlagal, da se osnuje odsek za spečavanje sadja, ker se je na Štajer-

skem dobro obneslo. Predlog se je odstopil glavnemu odboru.

Baron Berg je predlagal, naj se vlada naprosi, da odredi uničevanje kebrov, katerih bode veliko drugo leto, kar se je odobrilo.

Dolg razgovor je bil o mokronoške podružnice predlogu, da se vlada naprosi, da vse stori, da se ne zanese svinjska kuga iz okuženih dežel in okrajev. Naglašalo se je zlasti, da je kontumacijska doba prekratka. Dogodilo se je, da se je kugo razširjalo po kontumacijskih svinjah, katere je vlada prodajala. Deželni zdravnik Wagner je zagovarjal vladne naredbe in obljubil, da se podaljša kontumacijska doba. Razprava o tej stvari je imela ta vspeh, da je kranjska vlada že izdala jako natančne naredbe, da se ne zanese svinjska kuga.

Dr. Romih je predlagal, naj se osnuje pri deželnem odboru dovolj založen zaklad, iz katerega se bodo dajale podpore in posojila vinogradnikom, čemur je zbor pritrdil. Ko se je rešilo več drugih manj važnih stvari, se je shod zaključil.

(Da zajec trte ne gloje) in ne dela škode po vinogradih, namaži trte s svežim milom. Zajec se tako namazane trte gotovo ne loti.

(Bolezen v gobcu in na parkljih) ozdravijo francoski živinozdravniki s fenilino kislino. Ko začne živini iz gobca teči slina, dajo gobce izprati z vodo, kateri je primešano nekaj malega fenilne kisline. Na kilogram vode zadošča 20 dekagramov fenilne kisline. S tako vodo izpirajo se živini tudi parklji. Živina mora stati na čedni stelji in dajati se jej mora le mehko klajo.

(Varstvo pred rjo.) Da vrtnarskega orodja ne razje rja, naj se položi nekaj minut v vodo, v kateri se je raztopilo nekaj sode ali pepelike. Tako železo lahko tudi na mokrem leži, a vendar ne zarjavi.

(Potresanje mavca v hlevu) je jako koristno. Z mavcem odstrani se nezdrave soparice in amonjak ne zbeži v zrak. Gnoj je zatoraj mnogo boljši.

(Plevel po senošetih) se pokonča, ako se napelje saj, pepela ali lapora.

(Veverice so tičem nevarne.) Gozdarji na Nemškem so se prepričali, da veverice zalezujejo jajčice po tičjih gnezdi in jih izpijejo. Tudi mladiče pomore.

(Zoper drisko telet) je dobra pomoč kreda. Nastrže se je na malo zličico. Pomeša se z rumenjakom in beljakom jednega jajca in to vlije teletu v gobec. To se ponavlja trikrat na dan. Tele kmalu ozdravi.

Književnost.

(„Najcenejša in najhitrejša obnovitev opustošenih vinogradov“) je naslov knjižici, ktera je kot ponatisek iz „Kmetovalca“ ravnokar izšla v založbi deželnega odbora kranjskega. Knjižico je prav poljudno spisal deželni potovalni učitelj Frančišek Gombač v Ljubljani ter ji v poslanilo dodal 28 slik. Knjižica se dobi v pisarni c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani za 20 kr. izvod s poštino vred. Ker vinogradarstvo po naših krajih vsled trtne uši tako silno nazaduje, z veseljem pozdravljamo to knjižico, v kateri nas gospod pisatelj poučuje, kako z ameriški cepljenkami zopet lahko zasadi mo vinograde, katerih nam trtna uš ne bo več uničila. Ves navod je pisan lepo pregledno, v oddelkih s svojimi naslovi. Na konci knjižice je gospod pisatelj tudi spisal dve najhujši trtni bolezni, grozdno plesnobo in strupeno roso, ter je povepal, kako se jih je treba braniti.

Razne stvari.

(Velika povodenj.) Dne 8. t. m. se je utrgal oblak v okrajih Wildstadt in Odrava v Šleziji. Dvajset hiš in 12 gospodarskih poslopj je hudo poškodovanih. Dve hiši je kar odneslo.

(Tovarna razletela.) Dne 12. t. m. vnelo se je kaci 300 kilogramov smodnika v tovarni za smodnik, v Felixdorfu. Poslopje se je popolnoma razrušilo. Pet oseb je pa kar na kosce raztrgalo.

(Nesreča pri plezanju po pečini.) Hči pokojnega generalnega tajnika avstroogrske banke Gustava pl. Leonhardtha Hedvika je v Solnogradu

šla se sprehajati na Mönchberg. Spodletelo jej je in pala je na streho vojaškega skladišča ter bila takoj mrtva.

(Strajkujoči mornarji.) V Antwerpenu je petdeset pijanih japonskih mornarjev se branilo iti v službo. Šli so na suho. Ustavili so se policiji. Jeden policist in jeden Japonec sta bila pri boju, ki se je začel, hudo ranjena.

(Državni poslanec obesil.) V Erfurtu na Nemškem se je obesil državni poslanec Wisser v ječi. Zaprt je bil, ker so ga dolžili krive prisege.

(Slavni hrvatski elektrotehnik) Teola misli se v kratkem za nekaj tednov povrniti iz Amerike v svojo hrvatsko domovino. Hrvatski tehnik mu v Zagrebu prirede sijajen vsprejem. Teola se mora prištevati mej najslavnejše elektrotehnik.

(Pogorela hje) velika predilnica in tkalnica v Liberci na Češkem. Zgorelo je tudi mnogo že narejenega blaga.

(Zopet vohun.) V Nizzi na Francoskem so zaprli italijanskega stotnika generalnega štaba, Ravellija Agatina, ko je risal neke utrdbe. Ta častnik je bil dolgo v italijanskem vojnem ministerstvu in je delal za italijansko vlado.

(Strašen potres) imeli so na Japonskem. V 20 urah imeli so 125 močnih sunkov. Mesto Kamarši je potres popolnoma porušil. Najhujše je pa to bilo, da je ob potresu izstopilo morje, kakor ob potresu libonskem ali pa ob čilskem v Ameriki. V Japanu je morje na severu prestopilo za 100 kilometrov daleč obrežje. Voda je poplavlila mnogo mest in vasij. Nad 10.000 ljudij je zgubilo življenje pri tem potresu oziroma pri tej povodnji. Na tisoče živalij je poginilo. Ljudje so bežali na gore.

Koledar.

Sobota (27.) Vladislav, kralj; Hema, vdova. — Nedelja (28.) 5. pobink. Leon II., papež. — Ponedeljek (29.) Peter in Pavel, apostola. — Torek (30.) Spomin Pavla, apostola. — Mesec julij. — Sreda (1.) Teobald, puščavnik; Pambo. — Četrtek (2.) Obisk Marije Device. — Petek (3.) Helijodor, škof; Dertram, škof. — Polna luna dne 24. ob 6. uri 50 minut zvečer. — Dolgost dneva: 15 ur 57 minut, do 15 ur 1 min. Dan se skrajša za 56 minut.

Sejmi.

Dne 30. junija v Zrečah, Gomilici, pri Sv. Petru pri Radgoni, na Spod. Polskavi, pri Sv. Bolfenu v Sl. gor., v Reichenburgu in Sromljah. Dne 1. julija v Lučanah in na Ptuj. Dne 2. julija v Petrovčah, na Tinskem, Polensaku, v Radgoni, v St. Ilju pod Turjakom, na Ptujski gori in v Remšniku. Dne 3. julija v Mariboru (tudi za konje.)

Loterijske številke.

Trst 20. junija 1896:	3, 49, 22, 11, 46
Linc	2, 11, 41, 48, 18

Prodaj prostovoljno, pod prav ugodnimi pogoji

hišo

tik cerkve v Dobji pri Planini (Montpreis). Pripravna je za trgovino in za gostilno. Več pove Marija Bukošek, posestnica. (136) 1-1

Posestvo na prodaj.

V prav lepem kraju Spodnje Štajerske, blizu Celja, prodam moje posestvo, katero obstoji iz hiše in gospodarskih poslopj, njiv, travnikov in gojzda. Več pove Matevž Gorišek v Celji na Bregu št. 16. (134) 3-2

Bratje Sokoli!

ki se bodo udeležili prostih vaj v Vojniku dne 5. julija, se pozivljajo, da redno in polnoštevilno prihajajo k vajam. Prihodnji teden bodo vaje vsaki dan.

Vožni red na južni železnici.

veljaven od 1. maja t. l.

Odhod iz Celja proti Dunaji. Brzovlak ob 1. uri 43 m. ponoči in ob 1. uri 32 m. popoldne; poštni vlak ob 5. uri 18 m. popoldne in ob 3. uri 05 m. ponoči; lokalni vlak ob 6. uri 41 m. zjutraj; mešani vlak ob 9. uri 37 m. popoldne.

Odhod iz Celja proti Trstu. Brzovlak ob 3. uri 41 m. popoldne in ob 4. uri 15 m. zjutraj; poštni vlak ob 10. uri 5 m. popoldne in ob 1. uri 46 m. ponoči; lokalni vlak ob 5. uri 35 m. zjutraj in ob 9. uri 13 m. zvečer do Zidanega mosta; mešani vlak ob 5. uri 40 m. zvečer.

Odhod iz Maribora na Koroško. Brzovlak ob 3. uri 32 m. ponoči; lokalni vlak ob 5. uri 55 m. zjutraj in ob 9. uri 17 m. dop. ter ob 3. uri 15 m. popoldne in ob 7. uri 45 m. do Dravograda.

Odhod iz Pragerskega proti Ptuj. Brzovlak ob 3. uri 30 m. ponoči; osebni vlak ob 9. uri 37 m. popoldne in ob 8. uri 10 m. zvečer; mešani vlak ob 3. uri 35 m. popoldne samo do Varaždina.

Odhod iz Celja v Velenje. Mešani vlak ob 7. uri 15 m. zjutraj in 3. uri 50 m. popoldne.

Odhod iz Velenja v Celje. Mešani vlak ob 5. uri 50 m. zjutraj in 2. uri 35 m. popoldne.

Odhod iz Zidanega mosta v Zagreb. Osebni vlak ob 5. uri zjutraj in 1. uri 28 m. ter ob 5. uri popoldne.

Odhod iz Polčan v Konjice ob 9. uri 10 m. popoldne in ob 4. uri 10 m. popoldne.

Odhod iz Konjic v Polčane ob 6. uri 35 m. zjutraj in 1. uri 00 m. popoldne.

Odhod iz Spielfelda v Ljutomer 8. ob uri 40 m. zjutraj in ob 2. uri 30 m. popoldne — ob 6. uri 25 m. zvečer od Radgone.

Otročja obleka od 1-50-7 gld.

Prva in največja spodnjestajerska
zaloga oblek

JOSIP HOČEVAR-ja

v Celji, Graška cesta (Grazerstr.) 19
priporoča svojo veliko zalogo
nepremočljivih plaščev = havelok
raznih barv in velikosti.

Oblek za gospode, dečke in otroke
vsake velikosti in kroja, po le mogoče
— nizki ceni.

Velik izbor vseh drugih delov obleke.

Obleko za gospode po meri naredim
v teku treh dni iz najbolj priznanega an-
gelskega, francoskega in brnskega blaga, ka-
terega slednjega imam vedno uzorce v za-
logi po najnovejšem modnem kroju solidno
in po nizki ceni.

Na željo pošiljam uzorce franco. Stor-
jene obleke, če se ne dopadejo rad brez ugo-
vora zamenim. (49) 43-1

Plašči = havelok od 7-14 gld.

Najizbornejše in najcenejše
členkaste travniške brane
izdeluje in iz zaloge prodaja poleg družih
kmetijskih strojev

JOS. LORBER
v Žalcu pri Celju

Cena jednoupredni brani 26 gld.
„ dvoupredni „ 32 gld.

Te brane se niso obnesle samo na
travniki z najboljšim uspehom, ampak
tudi na polji pri pomladanski in jesenski
setvi za poravnavo brazd in umetnih gnojih,
kakor tudi še posebno za zrahljanje po
zimski mokrotni ali po plohah nastale površne
skorje, kar priča polno priznanjskih pism.

Dalje proizvaja vse v livarsko in
strojno stroko spadajoče predmete za žage,
mline in druge obrtniške namene, kakor:
Zobna kolesa (vsake vrste), železna vretena,
logarje, kolobarje za jermena, zamašnjake
(Schwungräder), sploh vse sestavne dele za
stroje; potem razne vlitve plošče, kotle,
uteže, (tudi za ure), rošče, itd. itd.

Cene so nizke, delo pošteno, postrežba
prijazna in točna.

Starolitno železo se kupuje in po dobrih cenah plača.

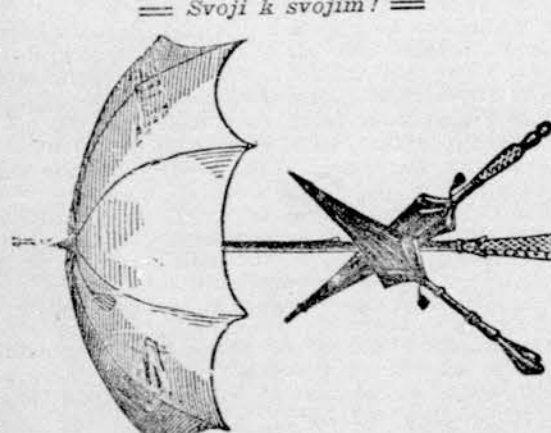
Milan Hočevvar
trgovina špecerjskega blaga
v Celji, Glavni trg št. 10
nasproti farne cerkve

Priporoča
častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu svoje blago, zagotav-
ljač dobre in cene postrežbe.

LEOP. SCHARNER
— marelar —
Ungarthorgasse - VPTUJI - Ungarthorgasse

Priporoča svojo veliko zalogo
dežnikov in solčnikov
najlepše izdelave po zelo znižanih cenah.
Dežnike na debelo prodajam po fabriških cenah.
Prevzamem vse poprave, kakor tudi preoblečenje
bodisi dežnikov ali solčnikov.

== Svoji k svojim! ==

(34) 25-18 Ozira vreden zaslužek
posebne vrste in dolgotrajnosti ponudi se v vsaki fari
razumljivim, krepostnim in spoštovanim osebam. — Pis-
mena vprašanja pod „9.132“, Gradec, poste restante.

DRAGOTIN HRIBAR
trgovina papirja, pisalnega in ri-
salnega orodja v Celji

priporoča gospodom trgovcem in prodajal-
cem svojo

Veliko zalogo vsakovrstnega papirja
za pisarne, pisma, risanje in zavijanje, razno-
vrstno barvanega, svilnatga (za cvetlice), za
vezanje knjig itd., zalogo raznih Nežiderskih
zvezkov, Hardtmuthovih svinčnikov in angleških
peres po originalnih cenah tovarniških;

dalje priporoča

zavitke za pisma raznih velikosti in barv,
peresnike, črnilo, tablice, črtalnike, brisalke,
krede, gobice, pušice in škatle za peresnike,
torbice, knjižice za beležke, trgovske knjige,
pečatni vosek itd. po najnižjih cenah

Posebno lep izbor papirja in zavitkov v
mapah in elegantnih škatljah.

Najbolje strune za citre, gosli in kitare.

Velik izbor albumov za fotografije in spomenice,
map za pisma in papirje, tintnikov, okvirov
za fotografije, listnic itd.

— po nizkih cenah. —

Šolske in molitvene knjige še poseben popust.

„THE GRESHAM“
zavarovalna družba za življenje
v Londonu.

Filijala za Avstrijsko: Filijala za Ogersko:
Dunaj, L., Giselstrasse 1., Budimpešta, Franca-Jozefa
v družbeni hiši. trg 5 in 6, v družbeni hiši.

Aktiva družbe dne 31. dec. 1894 k. 138,416.475—
Letni zavarovalni dohodki z ob-
restmi do 31. decembra 1894 . . . 25,319.668—
Izplačanja za zavarovanje, za
rente in odkupe i. dr. odkar
posluje družba (1848) . . . 304,342.593—
Med letom 1894 je bilo od družbe
izdanih 9233 polic v znesku . . . 78,736.000—

Prospekti in cene, po katerih se ravna
družba pri izdavanju polic in prijavi obrazci dobe
se brezplačno pri generalni agenturi v Ljubljani,
Tržaška cesta 3 pri GVIDONU ZESCHKO-tu.
(155) 12-12

Molitvene bukvice

priproste, kakor tudi v najfinerih vezih,
po vsakršni ceni pri

Dragotin Hribar-ju v Celji

Posebno opozarjamo preč.
g. katehete in duhovščino na velik
izbor molitvenikov za šolarčke,
kakor tudi odrasle.

Primerna birmanska darila
priporoča

Franc Čuden
v Ljubljani, Mestni trg.

Največja zaloga nikelnastih, srebrnih in zlatih
šepnih ur ter velika izbor stenskih ur; zlatih verižic,
uhanov, prstanov itd.

[Popravila izvršujem natančno in dobro z jamstvom.

(42) Ceniki zastoj.

Mehanična delavnica, Poljanska cesta št. 31.
Vsa največja kolesarska popravila se popravijo.
Priporoča se in vabi

Franc Čuden v Ljubljani.

Priporočam tudi veliko zalogo kolesov,
imam glavno zastopstvo za Kranjsko, najbolj-
ših tovarn

„Styria koles“, „Premier koles“
in več drugih tovarn. Ceniki franco.

Cena letos jako znižana.

Dragi bralci „Domovine“!

Anton P. Kolenc
trgovec v Celji

kupuje vsakovrstno sadje, kakor: črešnje, ma-
relce, breskve, hruške, jabolka, divji in pravi
kostanj itd.; deželne pridelke, na pr: fižol,
bučna zrna, maline, belice (Preiselbeer), ko-
noplje, malično štupo, suhe gobe drobno na-
rezane, želod, knoper, i. t. d. cvetje in rastline:
lipovo cvetje, bezgovo cvetje, bezgovo gobo,
tisoč rože, kamille, drobno na štiri ogle nare-
zane mlado hrastovo skorjo, i. t. d. vse lepo
spravljeno in posušeno plača po najdražjih
cenah. (135) 52-1

Anton P. Kolenc
trgovec v Celji

„Pri dobrem pastirju“!

Alojzij Vodnik
kamnoseški mojster v Ljubljani
(101) 10-4 priporoča svojo
na Kranjskem najbogatejšo zalogo
vsakovrstnih

nagrobnihih spomenikov
iz marmorja, granita, sijenita, labradorja itd.
svojo delalnico
za splošna dela za cerkve:
altarje, prižnice, obhajilne mize, in stavbe:
portale, stopnjice itd.

Marmormozaike tla za tikanje cerkve, veža itd.
od 3-7 50 □ m, v najrazličnejših pristnih barvah.

Vzorci, ceniki in pojasnila brezplačno na
razpolago. Lastni kamenolomi na Kamnigorici
pri Dravljah in Repnintaboru pri Sežani.

Prostovoljna prodaja.
Lepa, velika kmetija najbolje obdelana, h kateri
spada 75 oralov zemlje in leži med St. Jurjem ob južni
železnici in pa Ponikvo ob glavni cesti; poslojpa vsa v
najboljšem stanju, je radi smrti prostovoljno za prodati.

Tudi se s hišo in gospodarskimi poslopji lahko
kupi samo polovica kmetije, komur bi se zdela cela
kmetija preobširna. Posebno se opozarja, da v istem
zemljišču leži obilica kremenca („Kies“), ki se v bližnjih
tovarnah drago kupuje. — Več se izve pri gospodu F.
Fraunseisu v St. Jurju ob juž. železnici (131) 3-2

v zvezi s kramarijo blizu
farne cerkve se takoj odda.
Oženjeni imajo prednost, po-
sešno če bi mož bil kak rokodelce. Več pove Ivan Kranjc
v St. Ilju, pošta Velenje. (127) 3-2

U trgovino mešanega blaga se
tako sprejme dekle,
staro 14-15 let, iz dobre hiše, slovenskega in
nemškega jezika zmožna. Kje pove upravnistvo
„Domovine“. (126) 3-3

Kupuje
suhe gobe za jesti, maslo in druge
domače pridelke in plača po najboljših
cenah podpisana registrovana tvrdka.

Ponudbe in uzorci naj se vedno po-
šiljajo pod naslovom **Ludovico Visentini**
Trst
(133) 5-2 ulica S. Nicolo št. 12.